Pakhtunkhwa " پښتونخوا "

د پښتنو ټولنیز ولسولیز ګوند خپرونه

PASCHTUNCHWA / PASHTOONKHWA

ORGAN DER SOZIALDEMOKRATISHEN PARTEI DER PASCHTUNEN

ORGAN OF THE PASHTOON SOCIAL DEMOCRATIC PARTY (PSDP)

www.pashtoonkhwa.com

" پښتونخوا " لومړی کال لومړی ګڼه { پښتو} 1987ع کال

خپرونکی: د پښتنو تولنیز اولسولیز گوند
پښتونخوا / افغانستان

HERAUSGEBER: SOZIALDEMOKRATISCHE PARTEI DER PASCHTUNEN
PASCHTUNCHWA / AFGHANISTAN

PUBLISHER: PASHTOONS SOCIAL DEMOCRATIC PARTY
PASHTOONKHWA / AFGHANISTAN

زمه وار :

V. I. S. P.:

RESPONSSIBLE FOR CONTENTS:

دوکتور کبیر ستوری
DR. KABIR STORI
HÖNINGER WEG 63
5000 KÖLN 51
WEST GERMANY
TEL. (0221) 360 2472

د خپرونی جرگه
REDAKTION
EDITORS BOARD

ALI KHAN MAHSOOD علیخان محسود
HIDAYAT BANGASH هدایت بنگش
HABIB STOMAN حبیب ستومان
KHAN SAPI خان ساپی
SHAHJAHAN شاجهان

سرلیکونه مخ

د افغانستان لوی وده	۸
په لویدیز جرمنی کی د خان لالا محمد افضل خان	
د شنفرلند رالوېدل	۲۶
د خبریالانو تر وړاندی د خان لالا محمد افضل خان وینا	۲۸
د فرانکفورټ په لوړه غونډه کی د افضل خان وینا	۳۴
د خدای بخلی افضل لنگینس په یاد	۴۶
لوی زیری	۴۹
شاعرته	۵۱
د سورلو سپانو دود	۵۳
د لیلا و زړو	۵۲

د پښتونخواه خبریال : هدایت بنګش

د افغانستان لوی وده

د دې موضوع په هکله د پښتنو د ټولنیز اولسولیز ګوند نمایندګانو
د ګوند مشر ډوکتور کبیر ستوری او د ګوند د مشر مرستیال علی خان
د ۱۹۸۷ کال د فرورۍ د میاشتې په دولسمه نیټه په بن کښې د ټولنیز فلمي
په میلمستون کښې مطبوعاتي کنفرانس ورکړو. د دغه کنفرانس ته د
ختیځ او لویدیز لوی زیات شمیر خبریالان راغلي وو. د کنفرانس
په پیل کښې د پښتنو د ټولنیز اولسولیز ګوند مشر ډوکتور ستوري
خبریالانو ته د هر کلي څخه وروسته د افغانستان د لوی ودې په
هکله لنډه وینا وکړه. وروسته د خبریالانو پوښتنو ته د ګوند مشر
ډوکتور کبیر ستوري او د ګوند لومړي مرستیال علیخان مسعود ځوابونه
ورکړل.

د ډوکتور کبیر ستوري د وینا متن

درنو ورونو میرمنو او میناغلو!، زما په وطن افغانستان کښې

هره ورځ بې ګناه انسانان وژل کیږي او هیواد ورځ په ورځ کنډواله
او تباه کیږي. دغه جګړه چه شوروي اتحاد پکښې د خپلو پوځونو
د موجودیت د لارې مستقیمه او د امریکې متحده ایالتونه پکښې د
پاکستان پوځي ډکتاتور د لارې غیري مستقیمه برخه لري او
پدې منځ کښې ئې بین المللي او تجارتي بڼه غوره کړیده نتیجه ئې
د اندیښنې وړ او لمنځه وړونکې دی.

د پښتنو لمړولیز او لسولیز ګوند - پښتونخواه / افغانستان
د رهبري موږ د ی راهیسې د دې نظرې نماینده ګي کوي. چه د
د افغانستان د ربړې حل یوازې د سوله ایزې لارې امکان لري. او
د پوځي لارې هیڅ امکان نه لري. پدې هکله موږ خپل د سولې
لوښتونه څوځله د ملګرو ملتو منشي د ځینې یو زیات شمیر د
بهرنیو چارو وزیرانو ته د سترو قدرتو د بهرنیو چارو
د وزیرانو په شمول او د عامه ثروند نامتو شخصیتونو ته
وړاندې کړیدي. پدې منځ کښې په شوروي اتحاد او په
افغانستان کښې لوګمنشتر تا به حکومت کوي. او داسې بریښي
چه دوي هم د سیاسي حل ضرورت پیژندلی دی. ځکه
موږه د مخه د شوروي اتحاد د ګوند مشر ګورباچوف
اعلان وکړ چه خپل پوځونه به ژر تر ژره وکاږي.

که چیرته یو سیاسي حل پیدا شي .

همید غنی د کابل څخه هم نیمړی وال لوی غبرګونه اوري . په ډاګه سره د ګوند اوسنی مشر ډاکټر نجیب الله وویل چه حیلي تر سره شوي ندي . اولس ته د ډوډۍ په ځای ګولۍ ، د جامو په ځای کفن او د کور په ځای هدیره ورسیده .

ډوکتور نجیب د ملي روغې جوړې او مقاومت کوونکی ډلو ته ئې د شپږ میاشتنی اوربند پیشنهاد وکړ او د خبرو د پاره ئې بلنه ورکړه

زمونږ ګوند ته هم د ډاکټر نجیب له خوا د نظریو د بدلون د پاره میلمستیا ورکړ شوې ده . مونږ دغه میلمستیا و منله ځکه چه مونږ پدې عقیده یو . چه افغانان بایده دی چه د افغانانو سره خبری وکړي که څه هم د خبرو ملګری په بله نظریه وي نسبت هغه ته چه مونږ ئې لرو.

وروسته د یوی لومړنی کتنې څخه چه زمونږ د ګوند د یوی ډله ګډه او د افغانستان د خلک د ډیموکراتیک ګوند د نمایندګانو تر منځ په کابل کښی وشوه غواړو چه لوړا خبری یو د بل سره وکړو .

د خبرو د نتیجو پورې وا ایره لري. چې په کومه اندازه سره کمکان مینځ ته راتلی شي. د پښتنو ټولنیز او لسولیز ګوند د هغه ټولو پیشنهادونو هرکلی کوي چه د سولې په خدمت کښې وي. او دې ته انتظار لګیا دی. چې آیا ډاکټر نجیب واقعاً ملي روغه جوړه غواړي.

دې ته ډیره اړتیا ده او مونږ ته یو افغني لاره برابرېږي چه مخکښې یا وروسته به ډېرې ستړې خاخانۍ ترڅو چه په افغانستان کښې جګړه پای ته ورسیږي.

سربیره پر دې ځما په هیواد کښې د روغې جوړې لفظ کوم پر دې تلي نه دي. روغه جوړه د افغاني عنعنوي ټولنې یو مکمله برخه ده چې جرګه د دې د پاره یوه وسیله ده. د یوې دایمي سولې او روغې جوړې د پاره د هغه رهبرو او بې عدالتیو د منځه وړل لګیا دي چې د پخوانې باچاهۍ حکومتونو له خوا مینځ ته راغلي او لا تراوسه حل شوي نه دي د دغه وخت را هسې سیاسي او اقتصادي ګواک د افغانستان ناستوني کابل ته راغونډ شوي دي،

د ښار او د کلیو د وګړو په منځ کښې تضاد ختم دی. د ډېرو اولسونو
په هیواد افغانستان په قوم کښې چه پښتانه، ازبکان، تاجک،
هزاره، ترکمن، بلوڅ او داسې نور ګډ ژوند کوي، نن
ورځ دا ضروري دي چه د هیواد په اقتصادي او سیاسي
ژوند کښې ټولې ټولنیزې ډلې په عادلانه توګه برخه ورکړي.
دا هم ضروري ده چې په افغانستان کښې هرې اولسي ډلې ته
د خپل شمېر سره سم کلتوري او ژبني حقوق ورکړی شي او د دوی
ته د خپلو ماشومانو روزنه په خپله مورنۍ ژبه کښې
امکانات شي، دا باید په نوي اساسي قانون کښې هم ولیکل
شي.

درنو میرمنو او ښاغلو! د وخت سخت ضرورت
چې ژر تر ژره پریکونکي کارونه سر ته ورسیږي
ترڅو چه دا اولس د رڼه پائي ته ورسیږي. ترڅو چه
په افغانستان کښې وروسته د اوو کالو د جګړې څخه
ژوند عادي بڼه غوره کړي کډوال بېرته خپل وطن ته
ستانه شي او ماشومان بل آخره په ښوونځیو کښې زده کړه
وکړی شي. زه دا خبره په ډېره اندېښنه سره کوم چه

تر چېرته اوسني حالت له ډېر دوام وکړي. لږ بيا به نيم لېوال
د ليوي بلي رهبري سره مخامخ شي. دغه رهبره هغه ماشومان
دي. چې د کمې والو په استوګنځيو کښې په نا خبري کښې لوټيږي.
دوی د بې رحمانه شرايطو لاندې ژوند کوي. د دوی د لوبو
مشيان لمټوپک دي ، د لمټوپک د چلولو سره که دوی غواړي
او که نه آشنا کيږي. دوی ليواځې وژنه او جګړه پېژني.
لوړيات شمشير د دوی د جګړي د زخمونو له املې ګوډ او شل
شوي دي. بې له راتلونکي د امېد څخه په ځمکو او اندېښنو کښې لوټيږي.
دغه د ځوانانو ټول هغه څواک دی لکه څنګه چې په ثبوت رسېدلی ده له
اوس نه د اسې د هدف ډله ده چې په شعوري توګه د ايمه ماشومان روزل
کيږي. دلته يو ډېره خطرناکه سلسله پيل شوي ده. مونږ په ټمري
کښې د لمتولو سره غوښتونکو انسانانو څخه داهيله کوو. چه زمونږ
په ملاتړ سره په دوامداره ستره وقدرو تولو زور او فشار راولئ ترڅو
چې يو آزاد، خپلواک، ناپېيلي او سوله اېز افغانستان مېنځ ته راشي.
مونږ د خپل اولس د پاره داهيله لرو چې د شوروي اتحاد د ګوند
د مشر دا خبره چې خپل پوځونه د افغانستان څخه ژر تر ژره
وکابزي او د افغانستان د ګوند د مشر ډاکتر نجيب

د روغې جوړې پېشنهاد او س د عمل جامې واغوندي .
د نومېر منو او مناعلو تاسو څو تنو سره په دې توګه
هر سته سرته ورسوي چې په خپلو خپرو لو کښي تل
بيا بيا د افغانستان رهبرۍ ته ګوته ونيسي .
افغانستان او د هغه خپل شوري انسانان نور
دې ته مه پرېږدي چې وو ژل شي .
ستاسو د علاقې او پاملرنې څخه ډېره منته .
پوښتنه :- ښاغلي ډاکټر ستوري ، دلته څرګنده
شته دي چه نجيب الله او د هغه د همکارانو سره
ئې د نظريو بدلون کړی وی . زه غواړم چه پلوی
پوه شم چه ستاسو او د کابل د حکومت ترمنځ
کښې کوم توپيرونه او کوم ګډې ټکي شته دي .؟
علي خان مسعود :. زه د ۱۹۸۶ کال د نومبر د دوهمې نيمې
څخه تر پنځلسمې نيمې پورې په کابل کښي وم .
هو زه د ګوند د مشر ډاکټر نجيب ، د قومونو
او قبايلو د چارو د وزير سليمان لايق او
د سياسي دفتر د غړي خيبري او د نورو

بسره خبري کېږېدي .

زموږ ډګوند او په افغانستان کښې د حکومت ګوونلي

ګوند د نظریو اختلاف پېدا کښې دي چه موږ

پدې عقیده یو چه تر څو پورې چه شوروي

عسکر په افغانستان کښې وي دغه د افغانانو د پاره

یو اصلي ربېړه ده . موږ د دې غوښتنه

وکړه چه شوروي عسکر د افغانستان څخه

هرومرو ووزي .

موږ دا خبره هم هلته څرګنده کړېده چه افغاني

ټولنه دې ته تیاره نه ده چه کلاسیک سوسیالزم

ومني . سوسیالزم لېرانزي د انسان هیله

نه ده بلکه یوه تاریخي پروسه ده .

زه پدې عقیده یم چه پدې منځ کښې شوروي

پوځان او هم په افغانستان کښې واکمن پدې

پوهیدلي دي چه داسې د اول څخه سمه

نه وه چه د ختیځې اروپا ماډل په افغانستان

کښې عملي شي

دوئ پدی هم پوهیدلی دی چه د ځمکی ویش یوه
غلطی وه. کیدای شی چه په شمالی افغانستان کښې د
ډیرو ځمکو خاوندان وی خو پکتیا او ننګرهار کښې نشته
دی. بله دا چې دوی په لومړی سر کښې غوښتل چه کټ
مټ مارکسستی لیننستی نظریه عملی کړی. خو اوس
پدی پوه شوی دی چه دغه نظریه دومره قوی کیدلی
نه شی. لکه څومره چه کورنی او قومی اړیکی دی.
د مثال په توګه په پکتیا کښې که د چا ځوی کمونست
و او پلار ئی کمونست نه وُ او پلار ورته وویل
چه راځه اوس مونږ کډه کوو نو ځوی ئی مجبور وچه
ورسره لاړ شی.

دافغانستان د ګوند مشر نجیب مونږ ته وویل چه
دی غواړی په افغانستان کښې واقعی سوله راولی
مونږ دده په خبرو داسی پوه شوی یو چه
دی دافغانستان انقلاب ته کوم مارکسستی
لیننستی انقلاب نه وائی بلکه یو ملی ډیموکراتیک
انقلاب وائی.

په ملي ډیموکراتیک انقلاب کښې د نظرۍ له مخې ټولې ملي
د ملي پانګه والې څخه نیولې ترکوچنی دوکاندار پورې
برخه لري.

کوچنیز په تیره بیا امریکایان د پاکستان د ډکتاتور
ضیاء الحق د لارې هغه کمپرډر تقویه کوي. چه نه غواړي
دافغانستان څخه د شوروي یوځوانه وورزي. چه دې
منځ کښې دوئ تجارت او دوکالونه پېرا اشتل دي که
د شوروي یوځونه وورزي لیو د دوي کالونه هم نه بیرزی بیه دغه
دوکالونو او تجارت کښې د پاکستان بیروکراتان
په اصطلاح د کمپ والو کمشنري او افغان ملاګان برخه لري
مونږ چه دي عقیده یو چه ګوربا چوف نسبت چرنکو
او یا بریژنیف څخه بالکل توپیر لري. مونږ چه دي
عقیده یو چه ګوربا چوف غواړي چه خپل پوځیان
دافغانستان څخه وکاږي - خو د ګوربا چوف څخه
مخکنیو مشرانو د اغلطي کړیده او اوس ګوربا چوف
خپل پوځونه وکاږي خو بیلدي نه چه سپک شي.
د پښتون سوشل ډیموکریټک ګوند یو منځنی ګوند
دي چه پو فیلو اک افغانستان غواړي.

ملایان دافغانستان په حکومت استفاده کوی خو فیصله د ایات الله
خومایني په شان د لاپیسئ افراطي بنهي حصه کوي . چه
دافغانستان اولس د پاره د منلو وړ نده . مونږ نجیب
ته وایو چه ملاسیکي لاره سمه نده او ملایانو ته وایو
چه خومانیزم سمه لاره نده . مونږ د یوه مترقي
سوسیالزم مخه نکه د ملا په شان نه نیسو .
مونږ دا هم نه غوایو ونکه قسنګه چه کمونستانو په لومړی سر کښې
غوښتل چه افغانستان ته بیلدی نه چه د دغې لمتولنې جوړښت
په بام کښې ونیسي شوروی تغییر ورکړي . مونږ نه عصري
وخت او نه اسلام رد وو . اسلام د زړو کالو را
هیئی د غلته پاتی شوید ے او اوس نه مونږ د
کلتور یوه برخه ګرځیدلی ده . مونږ د خدائی او د
رسول سره جګړه نه لرو . زمونږ جګړه د بیرته
پاتي والي ، بي سوادی په ضد او د اولس د
هوسائی د پاره ده . نجیب مونږ ته ثابته کړه چه
دوئ د دین په ضد ندی خارجي په لومړی سر کښې
شوید ی حصه شوید ی . بیدا ی تګلو کښې هغوئ
نه مونږ سره کوم اختلاف نلرو .

د خلک د ډیموکراتیک ګوند لوړ لوړ کسانو چه زموږ
سره خبری کړیدی موږ ته ویلی دی چه دوی
غواړی چه د شوروی پوځونه ووزی کله چه بهرنی
ګوتی وهنه بندی شی . پدی شکله موږ هم خبری
کړیدی چه بهرنی ګوته وهنه څه ته وائی . دوی
وویل چه کله چی په پاکستان کښی د لوڅی تمرین
ځالونه بند شی . امریکایان ، پاکستان او ایران
موږ ته دوی ضمانت راکړی چه ملاتړانو
ته وسلی نه ورکوی او افغانستان ته ئی
نه رالیږی

پوښتنه :- تاسو په افغان اولس کښې خپله خپل قوت
څومره اټکل کوی ؟

ستوری :- موږ د یوه ملی آزادی بخونکی غورځنګ
یوه برخه یو - چه زموږ د ملی مشر غفار خان
"فخر افغان" په عنعنه ولاړ دی سر بیره
پردی د ګوندولو تاریخ او دود په افغانستان

کښې د پېرنۍ او ځوان دي په لومړي سر کښې په
افغانستان کښې هیڅ ګوند ونه نه و. ځکه چه ګوندونو ته منع ته
راغله نو بیا ورته اجازه نه وه که څه هم د باچاهي
په وخت کښې مونږ یو پارلمان درلو خو پارلماني
ډیموکراسي نه وه. د داؤد په وخت کښې دغه
پارلمان هم ړنګ شو. او یوازې یوه ګوند ته
اجازه ورکړې شوه چه دا د هغه ګوند و او د "ملي غورځنګ"
نومېده. د داؤد د منځه تګ په ثبوت ورسوله چه
په افغانستان کښې یو ګوندیز سیستم چلیدی
نه شي او که نه نو د داؤد د "ملي غورځنګ"
ګوند به چلیدلی وي.

په افغانستان کښې یو ستر قدرت ملکان او
خانان وو او یا تر اوسه پورې دي ځکه چه یو
ملک او یا خان نسبت یو ګوند ته ډېر څه کولی
شي. څنګه چې زه مونږ په ګوند کښې ملکان
او خانان د منورینو سره ګډ سمار کوی او
راټول شویدي. نو مونږ په افغانستان

کښې او هم په کوزه پښتونخواه کښې د خپل ګوند د
پاره ښه چانس پراخ بنسټ او راتلونکې
وینو. زمونږ ګوند هم په کوزه پښتونخواه او
هم په بره پښتونخواه یا افغانستان کښې غمري
سرې. زما ملګری علی خان د کوزې پښتونخواه
او زه د افغانستان یم.

پوښتنه:- ګله چه تاسو په پښتو دومره ډیر ټینګار
کوئ نو په ځان هزاره، تاجک، ازبک
او بلوڅان بې اعتماده کوی نه؟

ستوری:- نه، ما خپلې وینا کښې هم تاجکو، ازبکو،
ترکمنو، هزاره او بلوڅو ته د حقوقو ورکولو
غوښتنه کړیده. د دغه لږه کیو (اقلیتونو)
حقوق د باچاهی په وخت کښې لوټ شوی دی.
ګله چه سړی واقعاً د ملی روغې جوړې تحت
خبری کړی نو بیا اسمارده چه خاخا دغه
لږه کیو ته خپل جمهوریتونه (ریپبلکن) ورکړی شی
ترڅو چې خپل ماشومان د خپله مورنی ژبه

وړ وړانې شي . په مطبوعاتو کښې هم بايده دي
چه دوی ته ځانګړې برخه ګوښې ګوښې ورکړل شي.
زه پدې باندې ډیر افسوس کوم چه د لیو
شمیر دغه برخه کیو شاباه لا د لیک تربه نده ګرځیدلی
دوی د چاره لیکوال دي چه کار او ښتی ترڅو چې
دوی خپل ملتوري او ژبنې هویت وساتلی شي

پوښتنه :- نجیب الله د افغانستان څخه د شوروي پوځونو د وتلو په باره کښې پامشخصه توګه څه ویلي دي کله او په څومره موده کښې چېرې هغه ته فکر کوي ؟

علیخان محسود :- ما د نجیب الله سره پدې هکله خبرې کړي دي. یو پیشنهاد د پاکستانیانو یا ضیاء الحق له خوا چې وائي . په دره یا شپږ و میاشتو کښې دې د شوروي پوځونه د افغانستان څخه ووزي . دا تمام امکان نلري دا یو غیري عاقلانه پیشنهاد دے . ځکه چه په کابل کښې د وی د پاره په اوسني وخت ادارے او تشکیلات نه شته دي . کله چې لږ د تشکیلاتو او اداره څخه درې ملیونه افغانان په دومره لنډه موده کښې افغانستان ته بیرته راشي نو ګډوډي به جوړه شي دغه ګډوډي به د آخرلو الو تالولو څخه زیاته وي . ډاکټر نجیب وائي چه د شوروي پوځونو د وتلو د پاره د ۱۸ میاشتو څخه نیولې تر ۲۰ میاشتو پورې وخت لګیدی . د تخنیکي پلوه دا داسې کیدی شي چه هر څومره د پوځي تمرین ځایونه تمرل

کیږي په صحو مره اندازه سره د شوروي پوځونه
به وزي او یا هم دغه تناسب به کم وال شي بېرته
خپل وطن ته راشي تر څو چې د حکومت د وسله
والو وي چه ضروري مرستي ورسره سرته ورسوي.

پوښتنه :- ایا دغه سناسو د معلوماتو له مخې صحه موده
ده چه شوروییان به ئې هم ومنې ؟

علیخان مسعود :- زه داسې ګمان کوم چه شورویان به خپل
پوځونه د افغانستان څخه وکابزي خو دومره
نه رانه لکه څنګه چه پاکستانیان ئې غواړي
خو زمونږ د ګوند د پاره دا مهمه ده چه د شوروي
پوځونه ووزي او یوځپلواک افغانستان
منځ ته راشي .

شوروي اتحاد زمونږ ګاونډي ملک دي
او مونږ نه غواړو چه د شوروي اتحاد سره تل
د پاره په دښمنۍ کښي او وسیږو او دا هم غواړونه
چه افغانستان د شوروي په ضد یو صحنه
وګرزي .

پوښتنه :- تاسي وویل چه نجیب و دهغه ملګري پدې پوه شویدي
چه مارکسیزم لنینزم افغان اولس کم نه کمه په اوسني
وخت کښې نه مني . او اوس دوئ وائي چه ملي
دیموکراتیک انقلاب کوو . ستا په نظریه دوی په دغه
عقیده شویدي . اوکه یو سیاسي تاکتیک دی .
چه ملي لوم ورکول غواړي او هماغه ایډیالوژیکي
بنسټ او هدفونه پر مخ بیول غواړي . ؟

علي خان مسعود :- په لومړي سر کښې دوی ځانونه غټ کمونستان
ښودل او فکر ئې کاوه چه کمونیزم به ژر ولې خورېږي
منځ کښې دوی پدې پوه شویدي چه کمونیزم یوازې
د هوړا هوړا نارې ندي .
ښکاره دوی په نظري پړاو کښې و کله چه دوی عمل
پړاو ته ورسیدل دوی ولیده چه دغه کار ترسره
کیدل نه شي . زه داسې ګمان کوم چه دوی پدې
عقیده پیدا کړیده چه په افغانستان کښې یوازې
یو ملي دیموکراتیک انقلاب امکان لري . دوی
پدې پوه شویدي چه افغانستان یو بېرته پاتې هیواد
دی چه په سلو کښې "۹۰" وګړي بې سواده دي او د لسو

زړو ځخه زيات تمرکز نلري - محمد غني يوتن شوروي
پوهان هم وېلي دي چه په افغانستان کښې په اوسني وخت
کښې کلاسيکي سوسيالزم امکان نلري زه پدې عقيده
يم چه سر د اول ځخه شوروي يان دومره ډګمندي تګ
د پاره نه و. ماد فالين (Falin) لوه مرکه کوښتلي ده
چه هغه وېلي دي چه دوئ افغاني ملګروته د دي مسله
ورکړې ده. چه ډګمندي تګ ځخه ځه وکړي خو اوس
د ډرګ کمېدو ځکه چه نجيب لوازې په کابل کښې پاتې
شوي ندي. د نجيب پلار په پښاور کښې وکيل تجار و
نجيب د پکتيا دي. نجيب د کابل په حال هم پوهېږي
نجيب پدې هم پوهېږي چه کوزه پښتونخواه کښې څه
حال دي. پښتانه د تش په نامه ډيورنډ کرښې څخه
خوا څه حال لري. قومي جرګه څه مانا لري. نجيب د ښار
په حالاتو هم پوهېږي. نجيب دغه ډېرې امتيازونه
لري. زه پدې عقيده يم چه دي واقعاً ملي ډيموکراټيک
انقلاب غواړي. ځکه چه واقعيت داسې دي چه سوداګرو
ته ئې آزادي ورکړې ده. دوي ډله ايز شوي ندي.

هر څوک کولی شی چه دوکان پرانیزی هر څوک کولی شی
چه مالونه ولیږی او بائی راوغواړی . څه داسی
نه کوم چه چېری اوسنی وخت کښی نسبت باچاهی
وخت نه سوداگر ډیره آزادی لری .

پوښتنه :- تاسی ددی دپاره یاست چه کډه وال بیرته خپل
وطن ته لاړه شی . ؟

علی خان محسود :- هغه خو پدی شرط سره چه شوروی اتحاد چې قوه
وائی هماغسی وکړی چه خپل پوځونه وکابزی او ملی
روغه جوړه مخ په وړاندی لاړه شی . نجیب د کډه والو
پرمخ دروازی ونه تړی بلکه په اقتصاد او سیاست
کښی هم ورته برخه ورکړی . که چیرته داسی نه وی
نو نجیب هم پاتی کیدی نه شی او بل څوک هم پاتی کیدی نه
شی . همدغسی شوروی اتحاد به ډیره موده د
افغانانو سره اخته وی . دا لیو قتل دی چه افغانان
په زور سره جنت ته هم نه ځی خو په خوښه دوزخ
ته تیار دی . بله خبره داده چه پښتانه لوانزی په
افغانستان کښی نه بلکه په سنکلته پښتونخواه کښی
هم غواړی چه د افغانستان جگړه پای ته ورسیږی .

په اوسني وخت کښې پښتانه پر کابل کښې او پښتانه په
پېښاور کښې د ایوانانی امکان وینی چه د امریکا ګوتې وهنه
پامې ته ورسیږي او شوروي پوځونو ته د بیرته تګ
امکانات برابر شي که چرته شوروي پوځونه لاړ نه شي
نو مسلې د افغانانو سره دي هر وخت تړې کار اخستلې
شي کله چه شوروي اتحاد دوکه وکړي. خو مونږ پدې
عقیده نه یو چه شوروي به لنډ فکر وکړي او بین المللی
پرستیژ به د لاسه ورکړي. د افغانستان جګړه کومه
اسلامی جګړه نده بلکه افغانی عنعنه ده. مونږ لګ
مسلمانان نه و چه لوی سکندر ته موماتې ورکړه.
ترصفه چه پښتانه وېشل شوي دي په سیمه کښې سوله امکان
نلري. محمد غنی د داؤد د منځ نه تګ سبب داؤ چه
داؤد د دي صحنه وکړه چه د پاکستان د حکومت
ج سره د ګډ کار دلاري د پښتنو رهبره د
منځي لیري کړي محمد غنی اوسني حکومت او راتلونکي
حکومت نه شي کولی چه د غه رهبره د منځه لیري کړي
پښتون سوسیال دیموکراتیک ګوند د دوا یره

خواوښ نمائندګی کوی ـ موږ پدې عقیده یو ترهغو
چې پښتنانه یوځای شوی نه وی سوله نه په کابل
کښې او نه په پښناور کښې امکان لری ـ ځکه چه په پښناور
کښې څه وشی په کابل اغیزه کوی او څه چې په کابل
کښې وشی پښناور بې اغیزې نه دے ـ

پوښتنه :ـ که چېرته په افغانستان کښې د پارلمان داسې
ټاکنه وشي لکه څه موده مخکښې چه د المان په اتحادی
جمهوریت کښې وشوه ـ نو ستاسو ګوند به په
شلو کښې څو رائې واخلی ـ

ستوری :ـ دا ددې پورې اړه لری ، چه څومره ګوندونه
په ټاکنه کښې برخه لری دوه وی که درې او که لس ـ
مګر سربیره پردې دا ددې پورې هم اړه لری چه
زموږ ګوند هلته څومره سنګاره فعالیت کولی شی
او کوم امکانات لری په اوسنی وخت کښې زموږ ګوند
په افغانستان او کوزه پښتونخواه کښې پټ فعالیت
کوی ـ داچې زموږ ګوند د افغان اولس د ډیرو کی ډهیلو
او ارزوګانو نمایندګی کوی نو به یوه ازاده ټاکنه کښې موږ زیاتو
رائیو د ګټلو امکان کوو ـ

پوښتنه :- تاسی د ملایانو د ریږ د روغی جوړی په هکله څنګه ګڼئ؟ - یو برخه د دوی د روغی جوړی په ضد ده او د کډوالو د بیرته تګ مخه نیسی - ؟

ستوری :- مونږ د هر ډول زور په ضد یو او هغه کسان چه د کډوالو مخه نیسی چه بیرته خپل وطن ته لاړ شی غندو - افغانانو ته بایده دی چه د دی امکانات ور کړ شی چه خپل راتلونکی پخپله وټاکی او داسی وټاکی لکه څنګه چه ئې غواړی - د مونږ واضحه ده چه زور زیاتی پای ته ورسیږی. مونږ د دی حق لرو چه یو ځل په سوله کښی ژوند وکړو. اته کاله ډیره موده ده - مونږ د سولی ډیره هیله من یو - لدی امله مونږ تل پدی ټینګار هم کوو چه ټولی خواوی بایده دی چه د دغه سولی ملاتړ وکړی. مونږ د اصیله د نړی د ډیموکراتانو نه هم کوو - د افغانانو څخه مونږ غوښتنه کوو چه د دغه امکاناتو څخه کار واخلی او خبری اتری وکړی - خبری اتری د ګډ کار مانا نه لری خو ممکنی له ممکنی څخه د دغه لاری بندول لپکاری ندی

فن وی نه سبا وی پدی لاره به روان یو که چرته

مونږ خپل واک افغانستان غواړو او نو مجبور یو چه

یو ځای شو ونډ وکړو او نو مجبور یو چه پخلا شو.

دا حالت ډیر دوام کولی نشی لیوانی زیاته

وینه به توی شی.

پوښتنه :- تاسی د پاکستان د حکومت د رییز د ملی روغی

جوړی په هکله څه اټکل کوی؟

ستوری :- د هغه وخت راهیسی چه د افغانستان رهبره

منځ ته راغلی ده نو د پاکستانی جنرالانو غوښتنه

شوی وه او که نه نو جنرال ضیاءالحق به اوس نه وی.

د ملی رهبری دی شونډی ساتلی دی - که چرته دغه

رهبره حل شی نو بیا د دی احتمال شته دی چه جنرال

ضیاءالحق او د ده ډکتاتوری رژیم هم په څو میاشتو

او یا لږو ورځو کښی د منځه لاړ شی. پاکستانی

جنرالان د افغانانو ډیموکراتیک او ملی ګوندونو ته

اجازه نه ورکوی. لیوانی اسلامی ډلوته اجازه

شته دی. کله چه لیوکړوال پاکستان ته راشی

نو مجبور دي چه د لوی اسلامي ډلې غړي شي
او که نه نو په پاکستان کښې اوسیدلی نه شي
له دی امله په سلو کښې "۳۰" کډوال لا تر
اوسه نه دي ثبت شوي - ځکه چه دوی نه غواړي
چه د دغه ډلو غړي شي - دغه کومې نظریاتي
ډلې نه دي - دغه جبري تشکیلات دي چه په
اوتوماتیکه توگه سړي مجبور دي چه د دغه ډلو څخه
د یوې ډلې غړي شي - کډوال په ډېر خراب
حالت کښې ژوند کوي که چېرته د دوی د پاره شرائط
برابر شي چه په درناوي سره بېرته افغانستان
ته لاړ شي - زما خو ښه ارزو ده دغه کډوال
باید ده دي چه حلته خد مختاران نه وي دوی باید
دي چه دغلته په سیاسي، کلتوري او اقتصادي ژوند
کښې برخه ولري. دغه همدغه شان افغانان دي
لکه نجیب او نور افغانان دوی باید ده دي چه په
سیاسي قدرت کښې برخه ولري. دوی باید ده دي چه په
اقتصادي قدرت کښې برخه ولري. بیا نو سړی د
روغې جوړې او گډ ژوند څخه خبري کولی شي -

خبریال . هدایت بنګښ

په لویدیځ جرمني کښې د خان لالا محمد افضل خان د سفر لنډ رپوټ

په لویدیځ جرمني کښې د پښتنو د ټولنیز اولسولیز ګوند
د مشرانو په بلنه خان لالا محمد افضل خان د ۱۹۸۶ ع کال
د نومبر د میاشتې په ۲۱ نیټه لویدیځ جرمني ته راغی . د
فرانکفورټ په هوائي ډګر کښې د ده هرکلی د ګوند د غړو
او مشرانو او ګڼ شمیر نورو پښتنو له خوا وشو .
خان لالا محمد افضل خان د لویدیځ جرمني په مختلفو ښارونو
کښې د پښتنو د ټولنیز اولسولیز ګوند د غړو او
نورو پښتنو سره د خبرو اترو سربیره د لویدیځ جرمني پارلمان
د وکیلانو ، سیاستمدارانو ، د ام نیسټي انټرنیشنل
د نمائندګانو ، د مطبوعاتو او عامه ژوند د نامتو
شخصیتونو سره لیدنې کتنې او د نظریو بدلون وکړه .
د ۱۹۸۶ کال د نومبر د میاشتې په ۲۹ نیټه د خان
لالا په ویاړ د پښتنو د ټولنیز اولسولیز ګوند
له خوا په فرانکفورټ کښې عمومي غونډه جوړه ه

شوی وه چه په لویدیځ جرمنی کښې ګڼ شمیر او سیدونکو پښتنو
پکښې ګډون کړی و.

دی په هالینډ کښې د لوشیپي څخه وروسته
انګلستان ته لاړ. په انګلستان او سعودیه عربستان
کښې د لږ څه تمید و څخه وروسته پښتونخواه ته ستون شو.

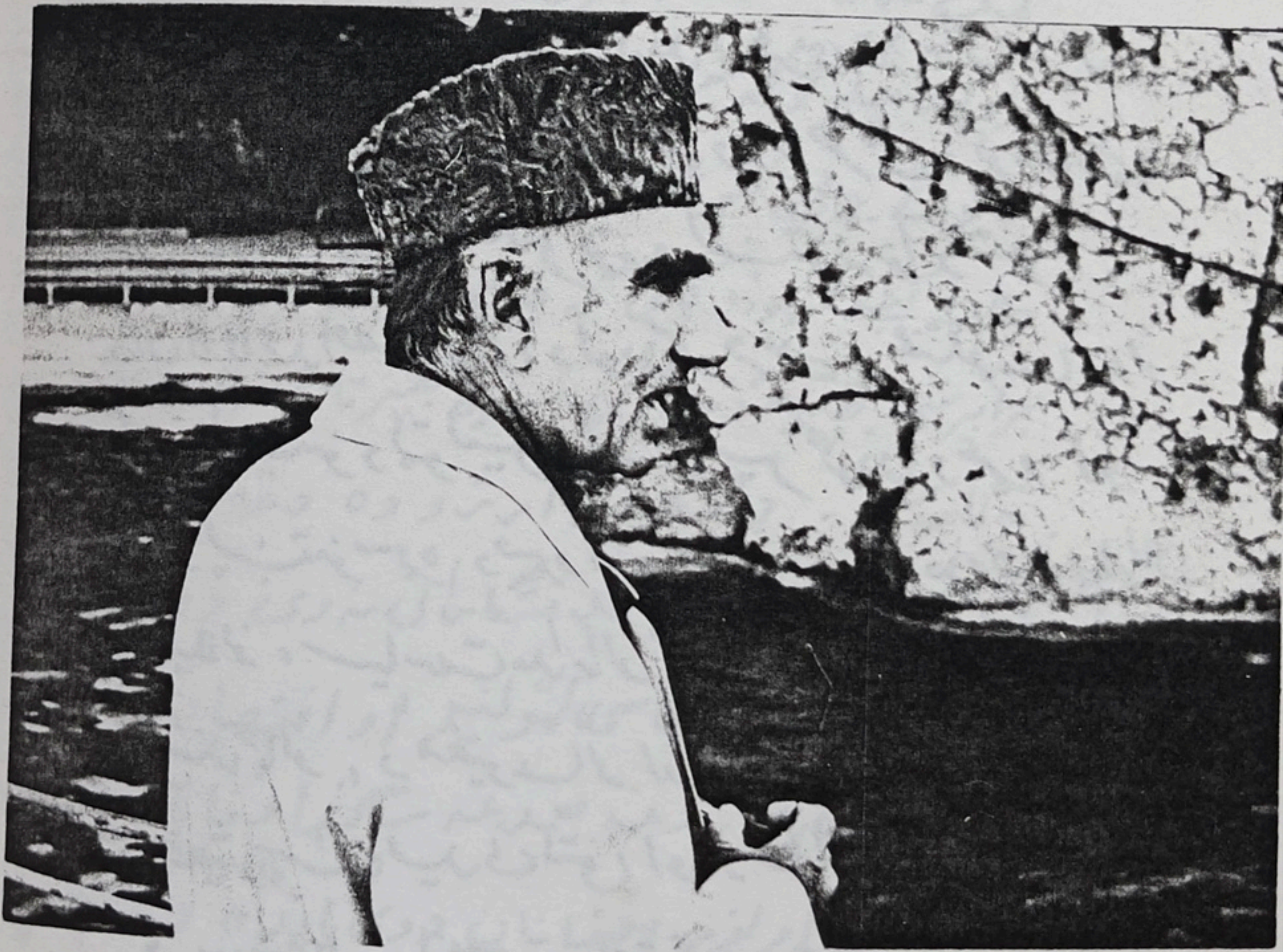

خان لالا محمد افضل خان
(لویدیځ جرمنی، نومبر ۱۹۸۶)

د خبریالانو وړاندې د خان لالا

محمد افضل خان وینا بی ۴/۱۱/۸۶

زه د پښتنو د ټولنیز او اولسي لیږکوونکو د لویدیځ المان
د مقیم مشرانو په میلمستیا المان ته د یو پښتون
سیاسي کارکن په حیث په دې غرض را بلل شوی یم چې
نن پښتون قوم د کوم آفت او تباهۍ سره مخامخ دی
د هغې د حل کولو او د لارې را ویستلو د پاره سره خپلو کښې
جرګه او مرکه وکړو ،

د یوې غوړا او تفصیلي بحث نه وروسته مونږ په دې
نتیجه ورسیدو چې دغه مسئله صرف د پښتنو مشرانو
په جرګه حل کیدای شي . د بد قسمتۍ نه پښتون قوم
انګریزانو په خپل استعماري دور کښې په ټکړو کښې ووېشلو
او نه یوازې دا چې پښتون قوم ئې په جغرافیائي طور
تقسیم کړو بلکه د پښتنو په ټولنه کښې ئې یو استعماري

نظام رائج کړو او طبقاتي تفاوت او نفرت پیدا شو.

ددې خرابیو د لرې کولو لپاره باچاخان د مشرۍ او ښې پرښتې لاندې د خدائي خدمتګارانو تحریک په کلنو باندې مسلسل، باچاخان خپلې طبقې له عزت او احترام ورکړو - او دا نارې ئې ورکړه چې "که ښیوړه وي او که پوره وي په شریکه به وي" کوشش وکړو - او اوس ددې نظام د ختمولو لپاره د ثور انقلاب په عمل کښې راغی او مونږ ئې د ډیورنډ لائین نه دواړه غاړه پرتو پښتنو ته انقلاب د پښتون قوم او د ښیمې د آبادۍ او ښوکالۍ لپاره یو نیک فال ګڼلو او ګڼو ئې. خو متاسفانه ددې انقلاب سره سمدستي د سترو قدرتونو سیاست هم زمونږ په خاوره به شدت سره په حرکت کښې راغی.

نتیجه دا شوه چې د آبادۍ لاره یو طرفته شوه او د پښتنو وینه بې ځایه توئیدل شروع شوو. ښیمې ئې ورانه شوه او ورانیږي د بوډاګانو ماشومانو ځوانانو

او د منځو وینه توئی شوه او تو یږي. روغتونونه، ښونځي
او نوري قومي ادارې په بمونو والوزولې شوې او داوي
نظر شوي. دغه شان پښتونخوا وړانه ویجاړه شوه
که څه هم د اعلانات هر وخت همدا عالمي قوتونه
کوي چې د ا مسئله په ټوپک نه حل کیږي د ا صرف
د خبرو د لارې حل کېدای شي خو سره بیا وجود
شاړا چې قوتونو د پښتنو سیمې ته مهلک اولوي
وسلې چې صرف د تباهي او بربادي باعث جوړېدې شي
د خپلو اغراضو لپاره راستوي او اوس د ا تباهي
په پاکستان کښې د اباد و پښتنو خاوره ته هم را
اوختله، هره ورځ بمونه غورځیږي او په شلګونو
بې ګناه خلک قتلیږي، ټوپونه په کورو، روغتون، ښونځي
او تفریح ګاه کښې هم محفوظ نه دي.
بیدې لړ کښې چې لوم مذاکرات امریکا او شوروي
اتحاد کړي دی او کوي ئی او په خاصه توګه د اقوامو
متحده په وساطت (میخ کرنوب) نامخامخ د اخبرې

اتری د پاکستان او افغانستان د نمایندګانو ترمینځ
کیږی ددی لپاره مونږ مرسته کوو او د قدر په سترګو
ورته ګورو. خو زمونږ په خیال ددی بهترینه د حل لاره
داده چې د پاکستان په صوبه پښتونخوا کښې دا بادو
پښتنو د خدمتونو نه کار واخستلی شی نو دا -
مسئله به حل کیدای شی.
دولتونه د ستاسو په ذریعه د عالمی امن او پیوستون
د اصولو په رڼا کښې په سترګو ګورو دا زه در څخه
غواړم چې هغه په پاکستان او افغانستان دا
اثر واچوی چې هغوی دی تر تیاره شی چې د صوبه -
پښتونخوا د مشرانو نه د یو ثالث په حیث کار واخلی
چې هغوی د افغانی لیډرانو د مشرانو سره ددی -
مسئلې د حل کولو لپاره جرګې او مرکې وکړی او
بیا د افغانستان د واکمنانو سره خبرې اترې وکړی
او د دی مسئلې لپاره یو باعزته د حل لاره راوباسی
د پښتنو تاریخ په دی شاهد دی چې ټول عمر د پښتنو

کړکیچینې معملې صرف او صرف د جرګې په لارې حل شوید ی
دا لار زما په خیال د دې مشکلې د زړه حل کولو لپاره
به د طولو زیاته مؤثره وي. ځکه چې دلته فریقین
هم افغانان او پښتانه دي او ثالثان به هم پښتانه
وي چې شریک نسلي، مذهبي، ژبني کلتوري تاریخي
جغرافیاوي او اقتصادي وحدت لري.

دلته دا ویره ده چې که د دې مشکلې حل اوږد شو
لوږن چې په کلونو افغانان په خیمو کښې بې وسه ژوند
تیر کاوي دلته به په یو داسې نسل ځوان شي چې هغه
به د مایوسیو او محرومیو په ماحول کښې رالوی شوی
وي او داسې به هغه د خیمو د لوی شوی فلسطیني -
نسل نه زیات رادیکال وي.

دا به نه یواځې د پاکستان او افغانستان د
سیمې د امن لپاره لویه خطره وي بلکه د عالمي
امن لپاره به هم نه حل کیدونکې مشکله شي.

زه یقین لرم چې دغه کړکیچ کښې به ستاسو اثر او

رشوخ دې برخه وکړي شي.

زه یقین لرم چې تاسو د خپل ذریعۀ ابلاغ په زور عالمي رأی عامه دې ته په مؤثره توګه را ګرزولی شئ چه دا مسئاله د جرګې په ذریعه د خبرو اترو او امن په لاره حل کړې شي.

د خان لالا محمد افضل خان مطبوعاتي کنفرانس په بن کې (۸۶/۱۱/۴)

د فرانکفورټ په لویه غونډه کښې د افضل خان وینا

(خبریال شید عارف)

افضل خان لمړی تر هر څه د خپلو مشرانو تا دوه سلامونه د آلمان پښتنو ملګروته ورسول. او دوئ ویل چه زه دیو ګوند غړي په توګه چې عوامي نشنل پارټۍ ده دلته راغلی نه یم بلکه د خپلو پښتنو ورور په حیث حاضریم. ده وویل زه همیشه دا خبره کوم چې زه دلته میلمه نه یم او څوک نږ کوم ورونه چې دافغانستان نه راغلي او څوک نږ سره هلته اوسیږي او وائي چې زه مهاجریم. نو مونږ ورته وایو چې ته مهاجر نه یې دا د پښتنو ګډ کور دی او ځکه پښتون نن خوار او زار دی چې دا وحدت نشته. نن چې زه کومې غونډه کې حاضریم چې په فرانکفورټ کې ده ځما د خوشالی انتها ده ځکه په دې غونډه کې د پښتون د وحدت تخم ایښودل شوی دی زه د PSPD د مشرانو نه خوښه کوم چې د دې موقع ئې ساعده کړه چې زه د پښتنو ملګرو سره وپیژنم او په ګډه مسلو خبروته ورسیږو.

مونږ ناخبری په تنزل او زوال کې وساتلو او د پښتنو د تباهي سبب دی مونږ پښتون اباد او آزاد غواړو عظمت او په خپله خاوره کې ئې خپل حاکمیت غواړو. مونږ څوک چې د کوم ځای نه راشي د هغې حاکمیت نه غواړو بلکې دا به زمونږ د زوال نښه وي. پښتانه تر اوسه په خپله ژبه لیکل نشي کولی او دا څمونږ د ناکامي

علت دی . پښتون داسې نه دو پښتون د خپلې ژبې او کلتور سره
د ومره مینه ده چې هر وخت ئې په پښتولۍ سرورکړی او د هر عظیم او
غښتلي دښمن سره یې ټکر کړی مثال ئې انګریز هند فتح کړ د انګریز وینه
تویه نشوه هو دلته داسې ګودر پاتې نشو داسې کلنه و پاتې نشو چې
هلته دی د پښتنو او انګریزانو وینه تویه نشي انګریزان تر کابله لاړه
هو کله چې ژ چې شو نو لو د اکټر براېډن یم ژوبله را ووتو .
انګریز دې غزنګه سرحد قایم کړو یوه کرښه ئې راکښوده د دې کرښې د لاندې
علاقې ته ئې رعیت په انګریزی کې Settle Area وویل
چې پدې کې انګریزانو خپل نظام تعلیم او خپل قانون په پوره توګه نافذ کړو
د دې کرښې نه بره ئې یوه بله کرښه راکښنوده چې هغه د دیورند په کرښه
مشهوره ده . د دې دواړو د کرښو منځ علاقې ته ئې قبائلي علاقه ووی
په دې کې انګریز اجنبي او قبائلي ریاستونه قایم کړه او په دې علاقه
کې انګریز خپل موجودیت د پولیټکل اجنټ په ذریعه ظاهر ولو یا ښودلو .
د شوروی اتحاد سره چې د افغانستان کرښه راکښلې کیده لومړی ئې یو
انګریز چې سایمن نومیده په غاړه کړله د دیورند او آمو ترمنځ انګریزانو
خپله بالا دستی قایم ساتله . موږ د آمو څخه تر اټکه پورې دی نه

پښتونخواه وایو او دی کي ځمونږ یووالی او قوت دی. دا خاوره په تاریخ کي د زرګونو کلونو راهیسي د پښتونخوا په نامه یادیده لکه څرنګه چي احمد شاه بابا وائی

د دهلي تخت هېرومه چي را یاد کړم
ځما د ښکلي پښتونخواه د غرو سرونه

انګریز دولت یو استعماري نظام پرېښود چي دا ځمونږ لپاره نمه خربه ده. د انګریز مطلب داؤ چي پښتانه ئې په طبقاتو تقسیم کړل او کسب ګر پښتانه ئې د پښتونولی نه وویستل او د پښتنو په نظر کي ئې کسب سپک ښکاره کړو.

تر لنه ئې په کسب ګر، میا، ملا تقسیم کړه او د پښتنو وحدت ئې مات کړو. زمونږ سره نور میلتونه هم د زرګونو کلونو راهیسي په پښتونخوا کي اوسي چي دا د پښتنو سره د یو ګل دستي د ګلونو په شان پیوند دي د ګل دستي چي کوم د پنځ ګل وو او توري د هونکي متي وي دا د پښتون وی د غه ګل ئې پاڅې پاڅې کړو د غه پښتانه ئې سره بیل کړل د پښتون د بیا وحدت لپاره قوت لپاره او د لر او بر پښتون د ګټو لپاره به دا استعماري نظام له منځه وړل کېږي او طبقات

په دېنځه ځي . په کوم نظام کې چې یو د بل وينه څښي وحدت نه پیدا کیږي د دې لپاره پاچاخان راپاڅیده او هغه اولنی پښتون دی چې هغه د توري په زور نه هغه د سردار په حيث نه بلکې د پښتون په حیث ئې په مبارزه شروع وکړه هغه کسب گر او پېشه ور خلک نه لکه دیو ورور په شان احترام وکړ او وئې ویل چې تاسو کی گټهنیدي هغه دی چې کار کوی او څه خاوري نه راوړي او بوه نار ه ئې وکړه

لږ سپوره وی او که پوره وی سره په شریکه به وی پاچاخان دغسې د لاندی نه سره چل اولس یو کړ او د انگریز غوندی قوت نه ئې ماتی وکړه .

اوس د ثور انقلاب د دی استعماری نظام د بیخه وړ لو لپاره پیځ نه راغلو داد دی بیمی انقلاب دی د عوام او خلکو اولس انقلاب دی موږ هغه وخت هم دا انقلاب مهم گڼلو او اوس ئې هم گڼو ځکه داتیقین دی چې خلقیان او پرچمیان اوس په یو گونډ کی سره د دی نظام د تمبنگ لو لپاره شریک ولاړ دی د وی بنه او عوالی نظریات لری . او د چل اولس لپاره دا باد ی او سو کالی هلی ځلی کوی . ځکه اوس هم داتیقین دی چې چیدا خلک به دا موجوده پیښي شکل په ښه توگه سره حل کړی . ځکه د هغوی کارونو سیاسی

بصیرت او لاربنوونه لري . هغوی دېر لوستي کسان د دنیا د انقلابونو
نه جنډۍ د هغوی د ګوتو ګوته نه جنډۍ خو که د خپلي سیمي پوښتنه تري
وکړي جنډه نه ئي . اصلي جنډه دا ده چي موږ د خپل چاپیریال څخه جنډه یو
موږ باید د خپل چاپیریال څخه جنډه شو . او خپل وطن د عظمت مقام ته ورسو .
د ثور انقلاب د دوره مهم قدم دي چي د دنیا سامراجي قوتونه سمدستي
په لړزان مشول او هغوی غربي خاوري ته ئي خپل لاس را دښکر را ور شاوه
ځکه دی انقلاب د هغوی ګټي په خطر کي واچولي . د ګوري هغه عرب
چي اسرائيلو ته ئي خپله ځمکه نیولي ده او هېر وخت ئي د بوی هغوی
هم د پښتنو بوچي په شا هغوی خاوري ته را ورسیدل . اسلام د کوم
شي لپاره چي راغلي وو بمري شیخان اوس د هغې په خلاف کار کوي
دوی هغوی دېر منځنګ لاره ونیوله او موږ ته ئي حالات د دوره
خراب کړل چي اوس هرڅه تیاره په نظر راځي . دا هم ښو
چي هغوی نه هم غلطي شوی دی نن د پښتنو سیمه ورانه شوه پښتانه
وژل کیږي او چي ورځ تېرېږي موږ په خپل کور کي کمزوري کیږو او
لوکم قوتونه چي د اسلحې په طور موږ استعمالوي قوی کیږي .
زه نن دی ته حاضر یم چي د ټولو پښتنو سره صرف د نظر او سیاسي ګرم لاري
جنډي وکړم او داپه د اګر کړم چي نن دلته د پښتنو د تباهي مخ نیوي وکړو

او موږ باید خپل اختلافات یو خوا کړو او خپلې مختلفې لارې پرېږدو او یو بل ته رانږدې شو او د وطن د ابادۍ او ازادۍ لپاره لاس ورکړو پښتانه خلکو خو پرېږده چې پښتنې پېغلې هم د هر څه نه مخکې په میدان کې ولاړې وي اړین باید موږ دې جنبش ته را شو چې څنګه کولی شو چې ځان د دې کړکیچ نه خلاص کړو.

پښتانه نسلي، ژبني، مذهبي، کلتوري، جغرافيي او اقتصادي وحدت لري خو بیا هم د ډیورنډ کرښې د لاسه په پنځه دوه نیمه پراته دي د دې تقسیم باوجود هم د پښتون شپونکي او پاونده په دې مجبور دي چې د ژمي په دې کرښې نه راتیریږي او تر هند او ډیره اسماعیل خان ته راځي چې په تاریخ کې ورته میدان وائي او د اوړي به دوی د کرښې نه پورته اوړي او تر فرار او هغه پورې به ځي دا کرښه چې انګریز شل ګونه کاله مخکې راکښلې دي ده. (۱۸۹۵) ثلویښت کاله کیږي چې انګریز په خپله جزیره ورننوتي دي خو موږ لا هم هغسې تقسیم پراته یو. هم موږ مرام او هدف د پښتنو یووالی او وحدت دی. دا هم موږ لېږدي هدف دی.

نن هم موږ او له اوسه مسله دا ده چې د پښتنو وینه توییول ودریږي کورنه وران شول ملکتبو نه وران شول نن د دنیا قومونه سپوږمۍ ته وختل او په فضا کې ګرځي خو موږ خپله د ځان تباه کولو لپاره ملا تړلې

ده. باید موږ نن په دی اړخ پوره غور او سوچ وکړو چی تباهی بنده
شی او د ابادی او سوکالی لار را وباسو. په دی لړکی زموږ پښتانه
ورورونه چی په خارج کی دی او نظریاتی خلک دی ډیر لوی کار کولی شی
تاسی زیاتره لوستی او نظریاتی خلک یئ او تاسی داسی امکانات
لری چی اواز د دنیا ته رسولی شی موږ تاسی هر یو کس دلته د یو غیور
په حیث منو او تاسی کی یو کس هم اواز قدری وکړی نو دنیا تری خبریږی
او س موږ تباه شوی یو او تباه کیږو او څما په نظر هغه رڼا هم راځی چی
هغه د وحدت او کامیابی واضحه رڼا ده هره وینه بیتول ضایع نه ځی ددی
نه ځکه د تیری قربونو څوک نه بی خبر دو او اوس د دنیا د پښتنو په ژبه
نشرات کوی. د تیری قربونو د پښتنو قوم د یو قوم په حیث ویښږید
او د دی سلی د پښتنو د وحدت او یوکید ولپاره د یو ره حده پوری
لاره هواره کړه.

که پښتانه ویښ شول نو دا نظام به ډیر ژر ختم کړی او دا پولی
به د منځه یوسی او که دی اوس هم را ویښ نه شو او س ئی هم طبقات
لری نه کړل نو دا لویه تباهی ده او د بیا امید د کامیابیدو کم کیږی چی
کله د پښتون وحدت وشو نو دغه تباهی به تول له منځه لاړه شی او
د وطن ابادی او سوکالی ته به د دوی فکر شی

د افسوس خبره ده څوموږ چې پهٔ کېږي څوموږ کورونه ورانېږي
خو غږ د جهاد کېږي . زه چې څه ته تلی یم هلته د دنیا مسلمانان سره راغونډ
وي زه په دعوه دا خبره کوم چې د پښتنو په شان اسلام په بل یو قوم
کې هم نشته اسلام حرف زموږ عقیده نه بلکې څوموږ کلتور کې هم شامل
دی نن د مذهب په نامه زموږ وینې توییږي او د مذهب په نامه امداد
څوک کوي ؟ امریکا او د هغه ملګري . ـ جنګ د اسلام دی او
وسله څوک ورکوي ؟ امریکا ، چین ، انګریز ، فرانسه او نور .
هغه عرب چې د دې جنګ لپاره پیسې رارسوي د هغوی حال دا دی
چې بیت المقدس نزی اسرائیلو اخستی دی او جهاد په پښتنو کوي
زه د دې خبرې عرض کول غواړم چې څومره ما د ځوانانو او ښځانو
سره خبرې کړي دي دا د افسوس خبره ده چې د الحولي د مایوسی
خبرې کوي او ځان ډېرې وسه بولي د پښتنو یو متل دی
چې سنډا ګمان جنګیږي - نو چنډه خان ګلبني چخني کیږي
موږ د هر څه نه زیات پښتانه او مسلمانان یو مشکلات به ډېر زیات
وي خو زه دا یقین لرم چې موږ هر یو په ذمه واری راپا څو او خپلو
ذمه واری باندې فکر وکړو او ادا ئې کړو نو دا مشکل به ډېر ژر ردیغه
لاړ شي . د دې لپاره عالمي جرګې هم کیږي .

باچا خان دا جنړه په اول سرکې کړې جنګ د روس او امریکې دی
خو کور په کې د پښتون وران یږي .
د پاکستان اخبارونو د اپروپاګند شروع کړې چې دی د اسلام خلاف
جنړې کوي . اوس خو امریکا او شوروي اتحاد د افغانستان په مسله
جنړې کوي نو دا ښکاره شوه چې په دې مسله کې لوی طاقتونه براه
راست ملوث دي . ددې مسلې د حل کولو لپاره چې امریکا او شوروي
کومې جنړې کوي او یا پاکستان او افغانستان په جینوا کې د کوردویز
په ذریعه بالواسطه د افغانستان د مسلې د سوله ایز حل د راایستلو لپاره
جنړې اتړې کوي نو بیا ددې دواړو قدرداو منځ کور . خو وایو دا د
دوی مسله نه ده که دا مسله نوره هم اوږده شي نو بیا لپاره به
نور مشکلات هم راپیدا شي . نن زموږ ورونه په خیمو کې اوسي او د هوی
په سر د ګونډونو مشرانو په مالونو کې ژوند کوي . او اوس که ددې مسلې
حل پیدا نشو نو په دغه کې به یو داسې نسل ځوان شي چې د هغه فلسطیني
نسل چې په خیمو کې رالوی شوی دی نه به هم زیات رد کیال وي او
دا به نه یوازې د پاکستان او افغانستان د ابادۍ او سولې لپاره یو
لوی خطر وي بلکې د عالمي امن لپاره به یو لوی تاوان وي او عالمي دهشت ګرۍ
به لا زیاتې شي دلته موږ د فلسطینیانو د حقوقو څخه پوره ملاتړ کوو ځکه چې

ددغه ظلمیانو لپاره جهت داستوګنی ځای نشته اوحقوق ئې

غصب شوي دي .

دافغانستان دسلی دزرحل کولو لپاره موږ اسانه لاره په ګوته کوو

اوهغه داده چې په دی لمړ کی دی په پاکستان کی دپرتو پښتنو د

مشرانو دجرګی نه کار واخستلی شی . ددی جرګی غړی به هم پښتانه

وی اودجګړې فریقین هم پښتانه دی ددی لولودود دستور

او تېره یوه ده . دپښتنو دسدود رواجیی کړکیچی مسایلی حرف د

جرګی په لاری په سوله ایزه توګه سرته رسیدلی دی داجرګه به اول دیو

فریق سره جرګه اومرکه وکړی اوچې یوی روغی ته ورسیږی نوبیا به

دبل فریق سره جرګه اومرکه شی څوداچې کله لوی لماقتونه ونهغواړی

نواسانه نه ده چې څلکی ښکاره جنړه ده چې څومره په وینه هغوی خپل

عالمی سیاست چلوی دابه هیڅله سرته رسیږی چې لوی لماقتونه په

پاکستان اوافغانستان اثر واچوی چې دی جرګی نه لاره هواره

کړی . باچاخان څوځلونه خپلی هم ددی جرګی لار ښودلی ده اود

افغاني کېدوالو مشرانو نه ئې ویلی وه چې سره کښینو اوددی فساد د

ختمولو لپاره سره په جرګه یو حل راوباسو چې کوم لږ دیر مشران

دباچاخان په دی غوښتنه جرګی ته راغلل نو په پاکستان کی د

هغوی راشنونه میدشول اودپاکستان پټه پولیس په هغې پسې

شول .

همدا وجه ده چې زه ددې تجویز پېش کولو لپاره المان ته راغلی یم او که نه د جرګې ممبران هم په پاکستان کې دي افغان کډوال هم په پاکستان کې دي او د افغانستان خلک او والمن هم زیاتره په پوله پراته دي خو ظاهره ده چې دا لاره حیله کامیابېدی شي چې په لویو طاقتونو کې د عالمي رائ عامه له طرفه زور واچول شي چې هغه د افغانستان د مسلې د سوله ایز حل لپاره په خپله اماده شي او په پاکستان او افغانستان داسې اثر واچوي چې دې جرګې ته لارې چارې جوړې کړي . که دا طاقتونه په رښتیا د بې وسه انسانانو وینه تویېدل بندول غواړي نو زه یقین لرم چې دا جرګه به په سوله ایزه توګه د افغانستان مسله ډېر ژر حل کړي .

دلته زه د المان او دې خلکو او د دنیا نورو مهذبو او اولسي جمهوري ګوندونو ته دا توقع ساتم چې هغه دې کړي په عالمي طاقتونو د اثر غورځولو لپاره خپلې هلې ځلې وکړي او د خپلو پښتنو وروڼو چې په آلمان کې او نورو یورپي او بهرني ملکونو کې دي د هغوی نه دا کلک امید لرم چې هغه د هر څه نه اول د خپل تام او د ولس د خلاصون او سوکالي لپاره خپل ټول کوښښونه پیل کړي چې د مهذبې دنیا

دغه انسان دوست او غریب پال لاقتونه راپاڅوي
زه په آخره کې بیا د پښتنو د ټولنیز ولسولیز ګوند د مشرانو څخه د
عوامي نشنل پارټۍ لخوا او د دهقان لخوا ستاسي څخه غوښتنه کوم
چې په دې غونډه کې مو برخه اخستې ده او زه په دغه لاره کې د ټول
لپاره د قربانۍ لپاره حاضر یم.

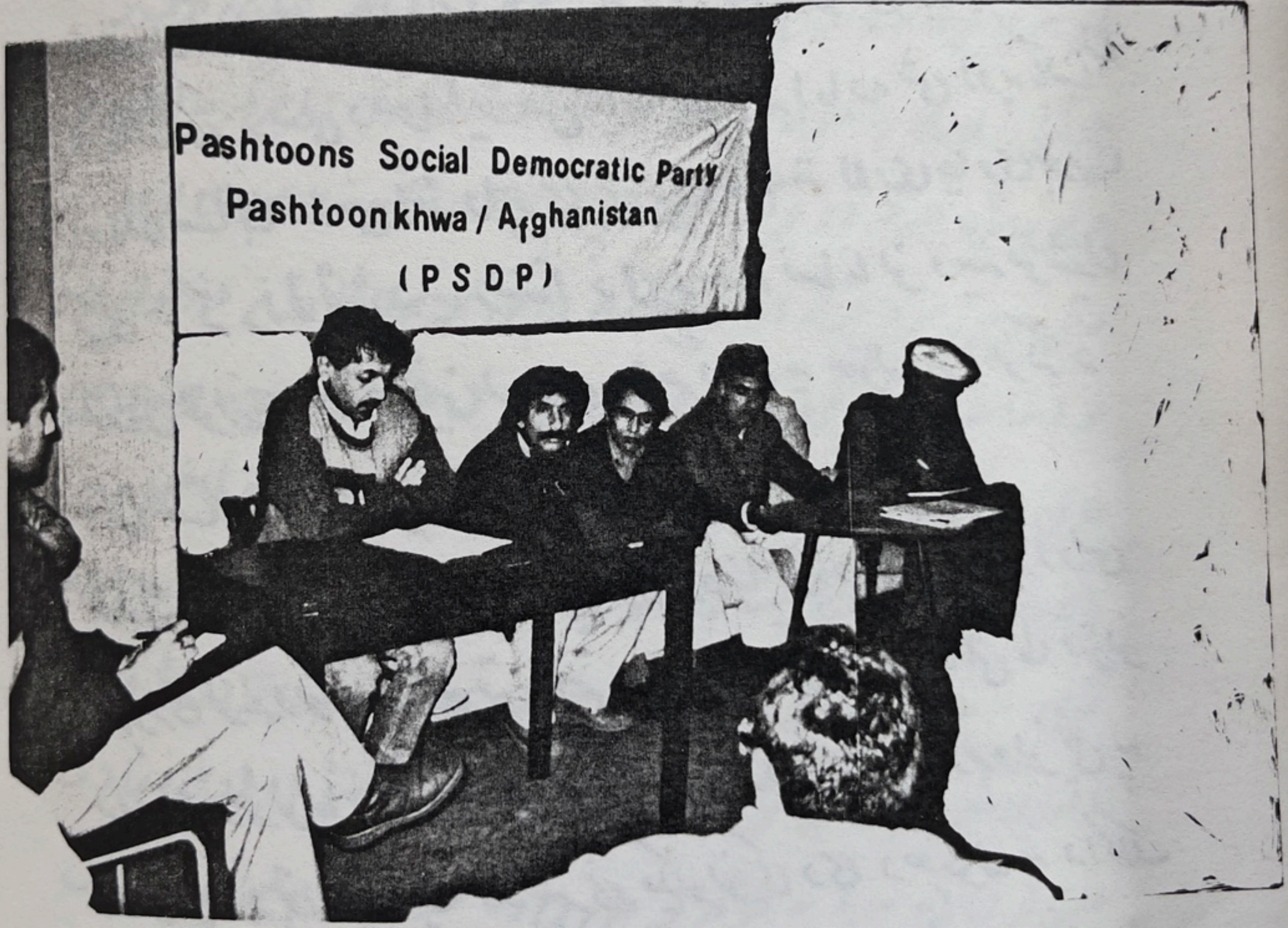

خان لالا محمد افضل خان په فرانکفورت کې د پښتنو په لویه غونډه کې
(۱۹۸۶/۱۱/۲۹)

د خوا بخلی افضل بنګښ په یاد

پښتون سیاست مدار افضل بنګښ په پېښاور کښې د ۱۹۸۶ کال د اکتوبر په ۲۹ نیټه خاورو ته وسپارل شو. د ده د ښخولو په مراسمو کښې د لرې او برې پښتونخواه زیات شمېر نامتو شخصیتونو برخه اخستې وه.

افضل خان بنګښ د مزدور کسان د پارټۍ بنسټ اېښودونکی او مشر و. د پښتنو د آزادۍ او سوکالۍ د پاره ئې نه هېرېدونکي خدمتونه کړي دي. د پښتنو لوټېز او سولیز ګوند د افضل بنګښ مړینه د پښتنو اولس د پاره یو نه پوره کېدونکی تاوان ګڼي. او د ده د خپلوانو او رشته دارانو سره خپله همدردي او خواخوږي ښکاره کوي. افضل بنګښ د پاکستانې ډکټاتورانو او جنرالانو د زور زیاتي او ظلم له کبله داخېل شو ژوند آخرنۍ شپې په جلاوطنۍ کښې په انګلستان کښې تېرې کړې دي. د غلته هم ده د قام او وطن خدمت ته ملا تړلې وه. او د ۱۹۸۵ کال د اګست په میاشت د سندیانو، بلوڅو او پښتنو د

د فرنټ (جبهې) بنیاد کیښود. او د وفات څخه لږ موده
مخکښې کوزې پښتونخواه ته لاړه. د افضل بنګښ ښروند او
تاریخ په څو ټکو کښې راغونډیدای نه شي بلکه کتابونه غواړي.
مونږ دلته د ده پخپل لاس د لیکل شوي شخصي (ذاتي)
لیک یوه برخه چه د ۸۵-۱۲-۱۹ کال کښې د برمنګهم
څخه د پښتنو ټولنیز اولسولیز ګوند مشر ډاکټر
ستوري ته رالیږلې او خپرو.

دی د خپل لیک په یوه برخه کښې لیکي.

"زمونږ سیاست په موجوده وخت کښې قومي طرف ته
روان دی. زمونږ د ګوند مزدور کسان پارټۍ دا خیال
دی چه پاکستان کښې څلور بنیادي تضادات دی، یو تضاد
قومي تضاد دی. بل طبقاتي تضاد دی. بل د اولس
او نظام ترمنځه جمهوري تضاد دی او بل د پاکستان
او استعمار ترمنځه تضاد دی. دې څلورو تضادونو
کښې کله یو تضاد اولیت حاصل کړي کله بل تضاد.
خو څلور واړه تضادونه په یو وخت کښې موجود دي.
نن صبا قومي تضاد او جمهوري تضاد اولیت حاصل کړیدی
او دوی کا په شا استعماري تضاد هم ولاړه دی. زمونږ

د قومي تضاد د حل کولو د پاره د کنفدریشن تجویز وړاندې کېږدي. زمونږ خیال دی چه پاکستان څلورو واړه قومونو (پنجابیان، سندهیان، بلوڅو او پښتنو) ته مکمله خودمختاری او حکومت (Autonomy & Sovereignity) حاصله شي. زمونږ څلورو واړه قومونه د برابرۍ په اساس یوځائې شي وندکولی شو - خو دا یو ډیر مبهم تجویز دی. او پنجابیان او عسکریان ئې په آسانه نه مني لوکه په آسانه نه مني نو بیا چه دی به ضرور جنګ کیږی. د پښتنو لونیز او لسولیز ګوند د اروابنام روح ته یوځل بیا دعا کوي.

خبریال: سید عاشق الله

نوی ښامهی

کولن :- وروسته د صفحی چه د افغانستان د خلک د ډیموکرتیک ګوند د عمومی منشی ډاکټر نجیب په بلنه د پښتنو د ټولنیز او ولسولیز ګوند یوه ډله ګی د ګوند د مشر د لومړی مرستیال علی خان محسود په مشری د ۱۹۸۶ ع کال د نومبر په میاشت کښی په کابل کښی د افغانستان د خلک د ډیموکراتیک ګوند د عمومی منشی ډاکټر نجیب، د قومونو او قبائلو د چارو د وزیر سلیمان لائق د سیاسی دفتر د غړی ځیری او د دغه ګوند د نورو شخصیتونو سره د افغانستان د راتلونکی په باره کښی د نظریو بدلون وکړ . د ډاکټر نجیب له خوا د پښتنو د ټولنیز او ولسولیز ګوند مشر ډاکټر ستوری کابل ته د خبرو د پاره میلمه شوی دی . ډاکټر کبیر ستوری دغه میلمستیا منلی او د روان ۱۹۸۷ ع کال د اپریل په میاشت به د ډاکټر ستوری په مشری د پښتنو د ټولنیز او ولسولیز ګوند یوه ډله ګی د افغانستان د خلک ډیموکراتیک ګوند د مشرتابه سره د خبرو د پاره کابل ته رالیږه شی

پښناور :- د روان کال د مارچ د میاشتې په اوومه نیټه په پښنور کښې د ارباب سکندر خان خلیل د شهادت څلورم تلین د اروا ښاد په پلرنی هدیره کښې ولمانځل شو.

د لمانځلو په غونډه کښې د پښتنو ستر ملی مشر باچا خان "فخر افغان" او د عوامی نیشنل پارټی مشرانو او د پښتون ستوډنټس فیډریشن شاګردانو او د لری او بری پښتونخوا نورو کښی شمیر نامتو شخصیتونو ګډون کړی و. د تاو دو وینا کوالو څخه وروسته د اروا ښاد په قبر باندی د ګلو لوګیډی او څادری د غونډه وال شوی.

د پښتنو د لیکوالنیو او لیسوالیز ګوند استاذی په دغه تلین کښی د ګوند د مشر ری پیغام زمه وار وکسانو ته ورساوه. زمونږ ګوند یو ځل بیا خپله خواخوږی د اروا ښاد سکندر خان خلیل کورنی سره شریکاره کوی. او د اروا ښاد روح ته دوعا کوی.

کولن :- د پښتنو د لیکوالنیو او لیسوالیز ګوند مشرتابی د ګوند وسلوال ځواک "ننګیالی پښتون" ته سپارښت کړی دی چه د پښتنو د دود دستور سره سم د افغانستان د حکومت د سولی او

او بند پیشنهاد اومنی -
د پښتو لوټلنیز او ټولیز ګوند د افغانستان د لانجې
د حل او د شوروي پوځونو د وتلو د پاره روغه جوړه
یوازنی امکان ګڼي . لدې امله د افغانستان د
و ګړو د روغې جوړې د پیشنهاد هر کلی کوي -

شاعرته -

تا خوشحال یو د غالتول ئې . زړغون شوې پښتونخوا کې
شګوفه دې وښکلاهم . ده صفه پاکه هواکې
نه د چا د ښکرې ګل شوې . نه وربل هم د لیلاکې
د ناپوه ملیار و لاسه . ننوتې پیروت په ارویاکې
چه نه کله نرمه ته خیبر شې . د ره تا وائې په ژړا کې
ته خوشحال د پښتونخوائې . څو ځلیزه پښتونخواکې
لدې شرونده د پرد لیسه
مبنه ده مېړینه سر بناکې

" ساپي "

د سور پوښانو دود

زړه مې ځلمی دی او په فکر کښې مستي لرمه
د لوی ښرونډ په میو تنده ماتولې شمه
د خوشحال خان قلم او توره کښې هستي لرمه
د باچا خان د سور پوښانو دود ساتلی شمه
ملامې تړلې د خپل تمام د آزادۍ دپاره
د پښتنو د آبادۍ او سوکالۍ دپاره

" دوستورې "

د لیلا وزر

د یو ښکلي خوصورت ورته جوړ شي .
چه په کوم نظر صورت وته نظر کېږي .
توره شپه ئې جوړ ول څه عجیبه دي .
چه نظر ئې په ورنج شي نو سکر کېږي .
بیا تیارې خلقو ته تورې تورې ښکارې .
څه خبر دي چه لیلا خواره وزره کېږي .

" د سمسور "

"پښتونخوا" لومړی ګڼه - لومړی کال - 1978 اپریل
الماني او انګرېزي برخه

Inhalt/Contents Seite/Page

Deutsch

Einführung in die afghanische Gesellschaft 1

Hochzeit und Brautwerbung bei Afghanen 8

Pressekonferenz der Pashtoons Social Democratic Party 11

....

English

Statute of Pashtoons Social Democratic Party (PSDP) 18

Bloodshed in Afghanistan must stop 27

News in Brief 37

Kabir Stori

Einführung in die afghanische Gesellschaft

Im Gegensatz zur Industriegesellschaft in der Bundesrepublik Deutschland ist Afghanistan eine Agrargesellschaft, mit einer breiten Unterschicht, einer schmalen Mittelschicht und einer dünnen Oberschicht.

"Die große Masse der Kleinbauern, Pächter und Landarbeiter, der Wanderhirten mit geringem Viehbesitz, der Gelegenheitsarbeiter, der mehr oder weniger abhängigen Handwerker und Einzelhändler und der ungelernten Staatsbediensteten, bildet die Unterschicht, die fast 95 % der Bevölkerung ausmacht. Die Mittelschicht bilden auf dem Lande die Familien mit größerem Grundbesitz und in den Städten die unabhängigen Handwerker." (K r a u s e , 1972, S. 204) Zur Oberschicht gehören die Stammesfürsten, die Großhändler und die Beamten mit höherem Rang.

Vergleicht man die dreistufige Schichtung der afghanischen Gesellschaft mit der der Bundesrepublik Deutsch-

land, so wird man feststellen, daß die Unterschicht nicht nur breiter und die Mittelschicht nicht nur schmaler ist als die der Bundesrepublik Deutschland, sondern daß ein zur Mittelschicht gehörender Afghane einem zur Unterschicht gehörenden Deutschen entspricht, d.h. daß eine Verschiebung der Gesamtschichtverteilung vorliegt.

Die Bevölkerung Afghanistans gliedert sich in etwa 30 verschiedene ethnische Gruppen mit unterschiedlichen Sprachen, Sitten und Gebräuchen. Dies ist auf zahlreichen Völkerwanderungen und Eroberungszügen nach Indien über Afghanistan zurückzuführen. (H a y a t u l l a h , 1967, S. 48)

Die wichtigsten ethnischen Gruppen sind die Paschtunen, Balutschen, Uzbeken, Tadschiken, Turkmenen und Hazara. Die Paschtunen sind die eigentlichen Afghanen, nach denen das Land Afghanistan benannt ist.

"Der iranische Westen nennt sie Afghanen, der indische Osten Pathanen oder ebenfalls Afghanen. Sie selbst bezeichnen sich als Paschtunen oder in den nordöstlichen Siedlungsgebieten, wo die härtere Aussprache überwiegt, als Pachtunen." (K l i m b u r g , 1966, S. 284)

Obwohl bis jetzt keine Volkszählung stattgefunden hat, schätzt man die Zahl der Paschtunen auf über 30 Millionen. Die Hälfte davon wohnt in Pakistan. Daneben gibt

es zwei bis drei Millionen Paschtunen, die Nomaden sind und keinen festen Wohnsitz haben. Sie wandern je nach Jahreszeit zwischen Afghanistan und Pakistan. Über den Anteil der seßhaften Paschtunen in Afghanistan liegen in der Literatur verschiedene Schätzungen vor. Jedoch ist meist Schätzungen gemeinsam, daß die seßhaften Paschtunen über 70 % der Gesamtbevölkerung ausmachen sollen.

"Die Paschtunen oder 'echten' Afghanen (zum Unterschied von den 'unechten', das sind die nichtafghanischen Staatsangehörigen Afghanistans), die verwirrenderweise häufig auch als Pachtunen, oder Pathanen Erwähnung finden, bilden das stärkste ethnische Element im Land." (K l i m b u r g , 1966, S. 110-111) Die Paschtunen leben sowohl in Afghanistan als auch in Pakistan nach den Gesetzen des Paschtunwali, das die ungeschriebene Verfassung der Paschtunen ist. Es enthält nicht nur eine Reihe von Ehren-Eigenschaften, die alle Paschtunen, ob arm oder reich, haben sollen, sondern auch eine bestimmte Anzahl von Regeln, die von Generation zu Generation weitergegeben werden. Die höchste Instanz des Paschtunwali ist die Ratsversammlung (Dschirga), die politische, rechtliche und soziale Beschlüsse faßt und durchführt. Eine Angelegenheit wird solange diskutiert, bis Einstimmigkeit erreicht ist.

"Der demokratischen Einstellung der Freien gemäß und

zur Vermeidung von Eifersüchteleien hat die Dschirga weder eine Sitzordnung noch einen Vorsitzenden. Man sitzt im Kreis auf herrenlosem, folglich neutralem Boden und jeder kann aufstehen und das Wort ergreifen, kommen und gehen, wann immer er will. Für die Beschlüsse einer Dschirga ist nicht die Stimmenmajorität - es wird nie abgestimmt -, sondern das Fehlen einer offenen Opposition maßgebend. Die Befolgung der Beschlüsse gilt als wichtige soziale Pflicht der Männer. Zuwiderhandelnde laufen Gefahr, geächtet zu werden. Weigert sich zum Beispiel im Falle eines 'Strafprozesses' der Angeklagte, die durch Dschirga-Beschluß festgelegten Wehrgeldzahlungen an den Kläger zu zahlen, hat letzterer das Recht" (K l i m b u r g , 1966, S. 122), sich das ihm zustehende durch Unterstützung der Öffentlichkeit mit Gewalt von dem Pflichtvergessenen zu holen.

Die Ratsversammlung ist keine ständige Institution, sondern nur eine provisorische Versammlung für einen bestimmten Konflikt. Sie hat keinen zentralisierten Charakter, deshalb ist eine Ratsversammlung (Dschirga) von der anderen unabhängig und damit auch ihre Beschlüsse. Die Beschlüsse einer anderen Ratsversammlung über ähnliche Fälle können jedoch als Grundlage bei Entscheidungen dienen. Beschlüsse werden dann zur Regel erhoben, wenn von mehreren Ratsversammlungen ähnlich gelagerte Fälle ähnlich beurteilt wurden.

Die Beschlüsse einer Ratsversammlung (Dschirga) gelten lediglich im Einflußbereich der Versammlungsteilnehmer.

Jeder Paschtune hat das Recht, an einer Ratsversammlung (Dschirga) teilzunehmen, denn nach den Ehren-Eigenschaften sind alle Paschtunen gleich. Die jungen Teilnehmer einer Ratsversammlung haben meistens eine Zuhörerrolle, obwohl sie ebenfalls das Recht besitzen, sich zu Wort zu melden. Meistens ergreifen die alten Leute in einer Dschirga das Wort und spielen die aktive und dominante Rolle. Daraus ergibt sich, daß die Richter des Gerichtshofes des Paschtunwali die alten Leute sind, die über die Rechte und Pflichten sowie über die Sitten und Normen der Paschtunen wachen.

Die Dschirga-Größe und der Umfang betragen je nach Wichtigkeit der Konflikte von zwei bis .. Millionen Paschtunen. Die Dschirga kann durch den Angeklagten oder Beklagten oder einen Dritten einberufen werden. In manchen Fällen kommt die Dschirga auch spontan durch die Wichtigkeit eines Problems zusammen.

Das Paschtunwali wird jedem Paschtunen von Kindestagen an eingeprägt. Die Lernstätten des Paschtunwali sind die Familie, die Gastzimmer (Hujra) und der Sommergarten für die Gäste (Dira).

Die paschtunische Familie gehört nicht zum Typ der

Kleinfamilie, wie wir sie aus der westlichen Welt kenne. Man kann die paschtunische Familie als "erweiterte" oder "Verbandsfamilie" bezeichnen, in der mehrere Brüder mit ihren Frauen und Kindern, mit ihren verheirateten Söhnen und Töchtern und deren Kindern zusammenleben. Eine solche Familie ist wie eine Gruppe.

Jedes Mitglied der Familie hat eine festgelegte Stellung. Einige haben untergeordnete, andere haben übergeordnete Stellungen; hierbei hat das Alter den Vorrang. Eine Ausnahme macht das weibliche Geschlecht, das der Autorität der Männer unterworfen ist. Jedoch besitzen die älteren Frauen eine gewisse Autorität (Mutter, Großmutter, Urgroßmutter, Tante). Der älteste Mann ist das Familienoberhaupt, dessen Anordnungen und Einfluß sich alle Familienmitglieder zu fügen haben.

Die niedrige Stellung der Frauen ist nicht nur auf die Rechtsgesetze des Paschtunwali zurückzuführen, sondern auch darauf, daß die Frauen aus Gründen des Arbeitsmangels fast gar keine Verdienstmöglichkeiten haben. Sie leben deshalb von den Männern in Abhängigkeit. Andererseits gibt es in Afghanistan und Pakistan keine Altersversicherung, und so stellen die männlichen Kinder wegen der Arbeits- und Verdienstmöglichkeiten für die Eltern eine Versicherung dar. Aus diesem Grund werden beide Geschlechter von Geburt an unterschiedlich behandelt.

Die Stellung und Rolle der einzelnen Familienmitglieder hängt nach außen oder in der Gesellschaft von der Stellung und Rolle ihrer Familie in der Gesellschaft ab. Die Rolle und Stellung der Familie hängt wiederum von der sozialen und Stammenszugehörigkeit ab. Z.B. wird eine Familie mit vielen Männern oder Stammesmitgliedern, die zur unteren Schicht gehört, dem Familienstatus und der Rolle der Familie entsprechen, die zur mittleren Schicht gehört und weniger Männer und Stammesmitglieder hat.

Faßt man das Gesagte noch einmal zusammen, so ergibt sich, daß das Alter nur innerhalb der Familie Vorrang hat, während in der Gesellschaft nicht das Alter, sondern die Familie als Gruppe (als Ganzes) die Stellung und den Status bestimmt.

Literatur

Hayatullah,A. Die wirtschaftlichen Entwicklungsprobleme Afghanistans.Nürnberg 1967

Klimburg,M. Afghanistan,Wien 1966

Krause,W. Afghanistan,Tübingen und Basel 1972

Schirafzal Gerdeawal

Hochzeit und Brautwerbung bei Afghanen

Die Traditionen der Hochzeitsfeierlichkeiten, Hochzeitszermonien, Brautwerbung und Brautpreis (das sogen. Maher) haben in Afghanistan ihre gesellschaftlichen und religiösen Wurzeln, die im Laufe der Zeit bestimmte Wandlungen erfahren haben. Nicht nur in der Vergangenheit, sondern auch heute ist die Frau in Afghanistan, wie in allen islamisch geprägten Gesellschaften des Orients, sehr weit von Emanzipation und materieller Autarkie entfernt. Auf dieser Tatsache beruht z. B. der Brautpreis in seinen Ursprüngen, im Falle einer Scheidung soll nämlich der Brautpreis der Frau als finanzielle Sicherheit dienen. Im Laufe der Zeit hat sich dieser den gesellschaftlichen Gegebenheiten angepaßte Brauch gewandelt, er wurde von den Familien, insbesondere von den Brautvätern, vereinnahmt. Die Folge dieser Entwicklung hat den Brautpreis in die Höhe klettern lassen. Im Irak z. B. sah sich der Staat in den 60-er Jahren gezwungen, die Höhe des Brautpreises per Gesetz festzusetzen. Der Brautpreis und die finanziellen Aufwendungen für die Hochzeitsfeierlichkeiten waren und sind für die überwiegende Mehrheit der Afghanen eine schwere Bürde, so viel Geld hat man einfach nicht. Auch angesichts der Tatsache, daß man langfristig plant, sieht sich die Familie des Bräutigams gzwungen, ein Stück ihres Ackerlandes zu verkaufen, um dies alles bezahlen zu können. In den meisten Fällen führt dies zu noch mehr Armut in den bäuerlichen Familien. Ein Brauch fordert eben seinen Preis. Die Hochzeitsfeierlichkeit gehört zu den seltenen Ereignissen im Dorfleben. Man erzählt noch Jahre später darüber, wie schön oder weniger schön die Hochzeitsfeier eines Paares war.

Genau dies führt dazu, daß die Ausgaben über den Rahmen der finanziellen Leistungsfähigkeit hinaus getrieben werden.
Angesichts des Zusammenhalts der Sippen und Großfamilien, wird in der Regel zwischen den Jungen und den Mädchen innerhalb der Sippen geheiratet, oft an der Grenze der Inzucht.
Durch die Verehelichung kommen nicht nur Mann und Frau, sondern auch die Familien sich näher. Deshalb heißt es auch in der unidirektionalen Brautwerbung, also seitens der Familie des Mannes, immer: wir möchten gerne mit ihrer Familie (die Familie der Braut) Verwandtschaft schließen. Der Brauch der Brautwerbung ist in der Regel so, daß das Familienoberhaupt des Mannes (in der Regel der Vater) sich an das Familienoberhaupt der Braut wendet. Die Hochzeitsfeierlichkeiten dauern bei finanziell gehobenen Familien bis zu vier Tagen. In diesen 3- 4 Tagen nehmen nicht nur die Bewohner des Dorfes, in der die Hochzeit stattfindet teil, sondern ebenfalls ein großer Teil der Bewohner der anliegenden Dörfer. In dieser Zeit spielt eine Musikkapelle nachmittags und abend bis spät in die Nacht Musik. Eingeladen ist jeder, der kommen möchte (und das sind in der Regel fast alle). Zu der Musik wird durchgehend Tee ausgeschenkt. Die Zermonie der Eheschließung erfolgt dann am Abend des vorletzten Tages der Hochzeitsfeierlichkeiten. Es wird unter der Leitung des Mullahs die Ehe geschlossen. Die Braut bekommt einen Brautvater (in der Regel ein naher Verwandter des Bräutigams, z. B. der Bruder).

Am nächsten Morgen wird die Braut vom Hause ihrer Eltern in ihr neuesZuhause gebracht. Vom Hause des Bräutigams brechen viele Menschen, begleitet von einer Musikkapelle auf, um die Braut abzuholen. Dabei tanzen sie fröhlich durch die Straßen, die Scharen derMänner und Frauen aber immer getrennt. Die Braut wird in einen sogen. Dolei zu ihrem neuen Zuhause gebracht. Dolei ist eine aus biegsamen fristen Baumästen und Holzbalken gezimmerte Konstruktion mit prachtvollen Tüchern verkleidet. Die Braut sitzt in dieser buckförmig gebauten Sänfte und wird auf den Schultern vier junger Männer getragen.

Am Morgen des letzten Tages gibt es ein festliches, reichliches Mahl für alle, jeder ist eingeladen.
Am Abend zuvor wurden Ochsen, Schafe und Hühner geschlachtet und nachts zubereitet.
Mit frischem Fladenbrot wird das über Nacht gekochte Fleisch gegessen.

Später wird man erzählen: Es war eine schöne Hochzeit.

Pressekonferenz

der Pashtoons Social Democratic Party
- Pashtoonkhwa / Afghanistan
(PSDP) am 12.Februar 1987 in Bonn,
Tulpenfeld

Rede des Vorsitzenden der PSDP,
Dr. Kabir Stori

Meine Damen, Meine Herren,

länger als der Zweite Weltkrieg dauern nun schon Krieg und Blutvergießen in meiner Heimat Afghanistan. Jeden Tag sterben unschuldige Menschen. Das Land wird mehr und mehr verwüstet. Erschütternd und erschreckend ist die Bilanz dieses inzwischen internationalisierten und kommerzialisierten Krieges, an dem die Sowjetunion durch die Anwesenheit ihrer Truppen direkt und die USA indirekt durch die pakistanische Militär-Diktatur beteiligt sind.

Die Pashtoons Social Democratic Party - Pashtoonkhwa / Afghanistan (PSDP), vertritt

schon lange die Ansicht, daß eine Lösung des Afghanistan-Problems keinesfalls militärisch, sondern n u r auf friedlichem Wege möglich ist. Entsprechende FRIEDENS-INITIATIVEN haben wir bereits mehrmals der UNO, den Außenministern - und zwar nicht nur der Großmächte - und wichtigen Persönlichkeiten des öffentlichen Lebens unterbreitet.

Inzwischen regieren in der Sowjetunion und in Afghanistan neue Führungskräfte, die die Notwendigkeit einer politischen Lösung ebenfalls erkannt zu haben scheinen.

- Erst kürzlich kündigte der sowjetische Parteichef Gorbatschow den beschleunigten Abzug seiner Truppen aus Afghanistan an, für den Fall, daß eine politische Lösung gefunden wird.

Auch aus Kabul hörte die Welt neue Töne. Offen bekannte der jetzt amtierende Parteichef Dr. Najib, daß die Erwartungen nicht

erfüllt wurden. Die Bevölkerung erhält Kugeln statt Brot, das Leichentuch statt neuer Kleidung und den Friedhof anstelle eines eigenen Hauses.

Dr. Najib schlug eine nationale Aussöhnung vor. Den Widerstandsgruppen bot er einen sechsmonatigen Waffenstillstand an und lud sie zu Gesprächen ein.

Auch unsere Partei erhielt von Dr. Najib eine Einladung zu einem Meinungsaustausch. Wir haben diese Einladung angenommen, weil wir glauben, daß Afghanen mit Afghanen sprechen sollten, auch wenn der Gesprächspartner anderer Meinung ist als wir.

Nach einem ersten Treffen, das zwischen einer Delegation unserer Partei und Vertretern der Volksdemokratischen Partei Afghanistan in Kabul stattfand, wollen wir weiter miteinander reden.
Von dem Ergebnis der Gespräche wird es abhängen, ob und inwieweit überhaupt eine Zusammenarbeit in Erwägung gezogen werden kann.

Grundsätzlich begrüßt die PSDP alle dem Frieden dienenden Vorschläge.
Es bleibt abzuwarten, ob Dr. Najib wirklich die nationale Aussöhnung sucht. Sie wäre bitter nötig. Es scheint uns auch der einzige gangbare Weg zu sein, den man früher oder später gehen muß, um den Krieg in Afghanistan zu beenden.

Das Wort AUSSÖHNUNG ist übrigens in meinem Land kein Fremdwort. Aussöhnung ist ein fester Bestandteil der afghanischen traditionellen Gesellschaft. Die DJARGA (Ratsversammlung) ist ein Mittel dazu.

Die Voraussetzung für einen dauerhaften Frieden und eine Aussöhnung ist jedoch die Abschaffung der Probleme und Ungerechtigkeiten, die von früheren monarchistischen Regierungen produziert und bisher ungelöst blieben. Seit damals konzentriert sich nämlich die politische und wirtschaftliche Macht Afghanistans auf die Hauptstadt Kabul. Die Kluft zwischen der Stadt- und Landbe-

völkerung ist groß.

In dem Vielvölkerstaat Afghanistan, in dem Paschtunen, Usbeken, Tadschiken, Hazara, Turkmenen, Balutschen, usw. zusammenleben, ist es heute notwendig, alle gesellschaftlichen Gruppen des Landes gerecht am wirtschaftlichen und politischen Leben zu beteiligen.

Es ist auch notwendig, jeder Bevölkerungsgruppe in Afghanistan - entsprechend seiner Einwohnerzahl - kulturelle und sprachliche Rechte zu geben und ihnen die Erziehung ihrer Kinder in der jeweiligen Muttersprach zu ermöglichen.

- Dies sollte in einer neuen Verfassung verankert werden.

Meine Damen, meine Herren: Die Zeit drängt. Es muß bald Entscheidendes geschehen,

- damit das Leiden der Bevölkerung ein Ende hat,
- damit sich das Leben in Afghanistan nach sieben Kriegsjahren wieder normalisiert,

- die Flüchtlinge wieder in ihre Heimat zurückkehren und
- die Kinder endlich eine Schulausbildung bekommen.

Dauert die jetzige Situation noch länger an, dann sieht die Welt sich einem neuen Problem gegenüber. Ich sage dies mit grosser Sorge.
Dieses Problem sind die Kinder, die in den Flüchtlingslagern unwissend heranwachsen, und zwar unter erbärmlichen Umständen!
Ihr Spielzeug ist das Gewehr. Mit dem Umgang werden sie vertraut gemacht, ob sie wollen oder nicht. Sie kennen nur Mord und Krieg. Viele von ihnen sind durch Kriegsverletzungen verstümmelt, vegetieren dahin, ohne Zukunftsaussichten.
Diese Generation von Jugendlichen ist das Potential und bewiesenermaßen schon jetzt eine Zielgruppe, die bewußt zu Terroristen ausgebildet wird. Hier bahnt sich eine gefährliche Entwicklung an.

Wir fordern alle friedliebenden Menschen in der Welt auf, - unterstützend Druck auf die beiden Supermächte auszuüben, damit ein friedliches, freies, unabhängiges und blockfreies Afghanistan entstehen kann.

Wir hoffen für unser Volk, daß den Worten des sowjetischen Parteichefs Gorbatschow, seine Truppen beschleunigt aus Afghanistan abzuziehen und dem Versöhnungsangebot des afghanischen Parteichefs Dr. Najib, nunmehr Taten folgen.

Helfen Sie, meine Damen und Herren, in den von Ihnen vertretenen Medien immer wieder auf das Afghanistan-Problem hinzuweisen. Lassen Sie Afghanistan und seine leidenden Menschen nicht sterben!

Statute of Pashtoons Social Democratic Party (PSDP)

I n t r o d u c t i o n

The Pashtoons Social Democratic Party (PSDP) is the unity and independance party of all Pashtoons. It aims for a society where every body can freely develop his personality and take part in the political, economic and cultural lives of society and in serving mankind.

The PSDP principles are Pashtoonwali, socialism and democracy. Democracy is the link between Pashtoonwali and socialism. They are thus inseparably linked. Pashtoonwali is strengthened in democratic socialism, and democratic socialism is strengthened and completed by Pashtoonwali.

Freedom, justice and fraternity are the demands of Pashtoon social democracy. The Pashtoon social democrates, therefore, rejects every kind of dictatorship, every kind of totalitarian and one-party rule which destroy freedom and the rights of man.

B a s i c   V a l u e s

1) The splitup of the Pashtoon people and their homeland "Pashtoonkhwa" endanger peace. In order to preserve peace, the main task and the main demand of the PSDP are the unity and the creation of an independent state of the Pashtoons, namely, "Pashtoonkhwa".

2) The power of the "Pashtoonkhwa" state is supposed to emanate from the people. It is, therefore, necessary to divide

"Pashtoonkhwa" according to Pashtoon tribes, geographic and administrative criteria into several areas which will then be subdivided in districts and subdistricts.

Every area will have its territorial parliament (Sima Iza Jirga). In addition there will be a central parliament for all of "Pashtoonkhwa" called Mili Jirga and a senate, called De Masharano Jirga. The area parliaments will elect district parliaments from their members. The same applies to the setup of the central government. Senate will consist of government chiefs of the area and the directly elected representatives of every area in line with the number of its population. Senate will examine the decisions of area parliaments and of the central parliament. It will appoint the state president and convoke the Great Council (Loya Jirga) for the election of the state president. 80 percent of the members are area parliaments and of the central parliament

will be directly elected by the populace in free elections, while 20 percent will be indirectly appointed by the parties which have scored 5 percent of the votes in parliamentary elections. Every "Pashtoonkhwa" inhabitant older than 18 will have two votes. One of them for the respective candidate and the other for the party. He or she can run as candidate for the central parliament or the land parliament only if he or she is over 30.

3) The PSDP aims for deepening and spreading the holy religion of Islam and it respects other religions.

4) Language and culture play an important role in forming the nation and the homeland. The PSDP, therefore, considers the development of the home language Pashto and of culture as a basic mission. It wants the state organs to be based on Pashtoonwali and the decisions of the Pashtoonwali councils (Jirga) to be recognized by the state.

5) Privately owned production means must be protected and promoted as long as they do not handicap the setup of a just social system. Economy and private property should be promoted in such a way that jobs will be created and that the homeland will be industrialized. Industry will be spread over the entire country and it will not be concentrated in certain areas.

6) Every inhabitant of "Pashtonnkhwa" is committed to pay taxes to the state according to his income.

7) Every "Pashtoonkhwa" inhabitant has a claim to work. The state is committed to supply work according to its capabilities. Unemployed persons or persons unable to work have a claim for state support.

8) Human life and dignity are of the greatest value to the PSDP. It wants, therefore, all people to be treated equally, no death

penalty to be introduced and no physical or mental tortures to be carried out.

9) Social security and improvement of living conditions such as particularly fulfillment of basic needs of the people, is demanded by the PSDP.

10) Training in standard Pashto is the basic right of every "Pashtoonkhwa" inhabitant. Training is supposed to give every body an opportunity to develop his personality freely. Greatest attention is to be attributed to vocational training schools, because this will promote the development of progress in our homeland and the independence of the individual. The central government will promote sientific research whose results will serve the public and the development of the society.

11) Basic PSDP demands are freedom of opinion and the right for meetings, demonstrations and strikes, regardless of

complexion, race or sex.

12) Press, radio, television and films will carry out public tasks. According to Pashtoon tradition they will be free and independent, gathering information unhindered, working on it and disseminating it according to their own responsibilities.

13) The freedom of founding parties and of party and organizational activities are PSDP demands and basic tasks of the state. Parties will achieve an official status once they have achieved 5 percent in area parliamentary or central parliamentary elections.

14) The PSDP takes into consideration professional or other interests of their members. Therefore it maintains several party organizations such as, for example, for peasants, workers, employees, carpenters, smiths, butchers, shoemakers, barbers,

washers, potters, physicians, lawyers, teachers, authors, students and so on.

In addition the PSDP deems it necessary to have a Pashtoon youth organization (Zwan Pashtoon) whose members will be the young generation of the party. Party membership can be acquited at the age of 18. One can work with the youth organization up to the age of 30.

15) Independence, defense and protection of our homeland "Pashtoonkhwa" as well as the strengthening of the democracy by several parties, are the demands of the PSDP and the tasks of the Pashtoons. The military must be controlled by the central parliament through the government.

16) The PSDP wants to maintain close relations wuth all social democratic parties, organizations, government and all social democratically minded people.

17) The PSDP defends the statute and the human rights declaration of the United Nations as well as the rigth to self-determination of all people and it strongly condemns every kind of colonialism.

18) The PSDP wants through free self-determination to set up the Federal Republic Pashtoonkhwa together with other fraternal people.

'Bloodshed in Afghanistan must stop'
(Afzal Khan)

Mr.Afzal Khan,a prominent leader of the Awami National Party of Pakistan,held a press conference in Bonn (4.11.86) about Afghanistan crisis and its effects on surrounding areas during his visit to West Germany.Following is the text of his address to the press conference,and important excerpts from the press conference compiled by Hidayat Bangash.

AFZAL KHAN AT THE PRESS CONFERENCE

I am here in the Federal Republic of Germany on the invitation of the representatives of Pashtoon Social Democratic Party-Pashtoon-khwa/Afghanistan (PSDP) to discuss the havoc and destruction faced by the Pashtoons and other nationalities in Afghanistan and the surrounding areas. We have discussed the matter in detail and arrived at the conclusion that fighting and force will further complicate the problem and can only be solv-ed through political negotiations.
In the past, the Britishers, as a colonial power divides the Pashtoons to cripple and destroy the power of these people living in Pashtoonkhwa. Apart from that they intro-duced an expbitative system which created hatred and class-rivalry in the Pashtoon society.

To get rid of this exploitative system and subjugation they struggled under the leadership of Abdul Ghafar Khan for decades following the principle of non-violence. The SAUR-Revolution in Afghanistan die succeede in undoing the demage done by the said exploitative system and to bring the people in harmony under the banner of national democracy.

But soon after the revolution the super power politics started vehementally in Afghanistan and the surrounding areas. Instead of prosperity and peace the Afghan faced destruction and inhiliation with their blood sheding profusely. As a result young and old, women and children are being killed.

The super powers and all the civilised nations of the world do admit that this problem can only be solved politically. But still deadly weapons are pouring into

the area of Afghans and this destruction and killing has now spelt over the Durand line into the areas of Pashtoons living in Pakistan. Innocent people are being killed in bomb explosions. The life has become unsafe in public places like schools, colleges, hospitals, railway stations and recreation centres.

We do appreciate the talks held by the Soviet Union and the United States to arrive at a solution of this problem and the indirect parleys between Afghanistan and Pakistan at Geneva convened by the personal representative of the secretary general of the United Nations, Mr. Diego Cordovez. But in our opinion the best way for the solution is to avail services of the Jirga (the traditional assembly) of the Pashtoons living in Pakistan. The Jirga can effectively negotiate with the warring people under their centuries long tradition and thus can reach at a solution.

They will hold meetings and consultations with the elders of the Afghan refugees and then with the Afghan authorities in Afghanistan to arrive an honourable solution of this complicated problem.

I along with the representatives of the PSDP request all for the sake of world peace and solidarity to put your entire influence on the super powers and the powers concerned to prepare the ground suitable and conducive for the said Jirga.

The Pashtoon history is full of examples which show that problems of such difficult and complicated nature had only been solved out by the Jirga system. Even this time they will arrive at an honourable solution of this complicated problem under their centuries old guiding tradition.

We do fear that if the solution of this problem is not arrived at four years than we will have a generation of the Pashtoons brought up in the tented villages in the atmophere of disappointment, humiliation and calmities. This generation of the Pashtoons will be much more radicle than the Palestinian generation brought up in exile. It will be not only dangerous to the peace and normal living in Pakistan and Afghanistan but will be dangerous also to the world peace and will give a spur to international terrorism.

I am sure you can help a lot through your press and information media to focuss the world opinion on the peacefull solution of the Afghanistan problem.

DISCUSSION

Q:What is the purpose of your visit to Germany,have you come to plead for Pashtoonistan or for the socialist revolution in Afghanistan?

A:The foremost aim of my visit is to plead for stopping the bloodshed of Pashtoons because we are of the opinion that the blood of Pashtoon peoples in Afghanistan and Pakistan is being shed only for the interest of the super powers and they are in fact exploiting the plight of the Pashtoons living in the region.

Q: What prospects do you see for Afghanistan if the ongoing war comes to an end?

A:We believe in the principle of peaceful co-existance.We want good relations with all the countries in the region and with other world powers also.At the same time we want to make up for the damage inflicted upon the Pashtoon nationals by British and other colonial powers .

Q:Do you want a new entity for the Pashtoons of Pakistan and Afghanistan or just their unity ?

A.According to the manifesto of the Awami National Party new boundaries of the region should be demarcated on cultural,linguistic and historical basis because the existing boundaries boundaries were drawn by the British rulers only for administrative purposes.

Q:Being the member of the central committee of your Party,do you believe in the socialist revolution of Afghanistan or in social reforms ?

A:Our present manifesto does not support socialist system because ours is an agricultural-oriented tribal society.We are at present striving for a national democracy which is here called Social Democracy and guarantees the basic rights of the people as education,food and above all self-determination.

Q:What about the minorities living in Pashtoonkhwa?

A:Well,Pshtoonkhwa stands for the areas with a Pashtoon majority .Other minorities have also their territories,and being the residents of these areas they have also the right to be treated equally .

Q:What sort of solution do you suggest for the Afghan conflict ?

A:We do not believe in use of power for finding solutions to the political problems. We are convinced that the war going on in Afghanistan could be stopped only through political dialogue or through convening traditional gathering of the Pahtoon elders that is JIRGA because the elders of our tribes have been for centuries solving their socio-political problems in this way.

Q.But the Afgans want to drive the Russian Troops by force.How could you persuade them for a political settlement of the conflict and whether the influx of Afghan refugees in to Pakistan could ever be stopped ?

A:To explain the things I would like to quote one example;when the Kurds were fighting agaisnt Iraq under the leadership of Mullah Barzani,both Iran and Iraq reached upon an agreement which forced Mullah Barzani to give up his struggle because Iran did not provide him with help any more.Now, Afghans are coming to Pakistan because there are 120 training camps for Afghan guerrillas.They get their arms and ammunitions from these camps.I think if the super powers do agree upon a settlement ,no body will cross over in to Paksitan.

Q:But the Mujahideen have the fighting spirit and are asking for more weapons for intensifying their struggle .

A:Actually the people are not demanding weapons.It is the religious fundamentalists who are leading the innocent people in to war.These fundamentalists are being openly supported by the United States of America and its allies which indicates that they want to install a theocratic and reactionary set up in this part of the world.We think that creation of a new state run by funamentalists would lead to further bloodshed instead of peace.

Q:Is a political solution of the Afghan conflict , as you suggest, practicable?

A:Yes,because even the US government and several political observers have also time and again expressed the opinion that the Soviets cannot be checked out of Afghanistan by force and that a coviet pull-out from this country could only be achieved through peaceful negotiations.

Q: What is your political strength in Pakistan and Afghanistan?

A:As a result of general parliamentary elections in Pakistan our party had succeded in forming governments in two provinces that is Baluchistan and NWFP (Pashtoonkhwa).After that there have been no free elections in Pakistan and that is why it is very difficult to evaluate our political strength.As far as our position in Afghanistan is concerned , we have no membership over there (because ours is a Pakistan-based party struggling for the rights of the people).The Pashtoon Social Democratic Party ,however has members both in Paksitan as well as Afghanistan.

Q:How do you view the Geneva talks between Pakistan and Afghnistan for ending the conflict?

A:We do appreciate the efforts done by the UN-envoy Diego Cordovez to bring both the countries to talks for finding a solution of the problem.We also welcome and appreciate talks on this subject between the Soviet and American representatives.

NEWS IN BRIEF

Dr.Kabir Stori,Chairman of Pashtoons Social Democratic Party,will be leading a party delegation to Afghanistan on the invitation of Dr.Najibullah,secretary general of the central committee of the Peoples´ Democratic Party of Afghanistan, to discuss the future of the country.

It may be noted that Dr.Stori´s visit would be a continuation of discussions that another delegation of the PSDP led by Ali Khan Mehsood,first deputy Chairman of the party,held with the Afghan officials during their visit to Afghanistan from Nov.2 to Nov.15,1986.This visit also had taken place on the invitation of Dr. Najibullah,leader of the PDPA.

....

Cologne: The presidium of the PSDP has ordered its armed fractions `Nangyali Pashtoons´ to lay down their arms and accept the ceasefire announced by the Afghan authorities.

According to the PSDP, Afghanistan conflict could be solved only through peaceful, political means. It, therefore, supports the proposal of national re-conciliation forwarded by the Afghan authorities.

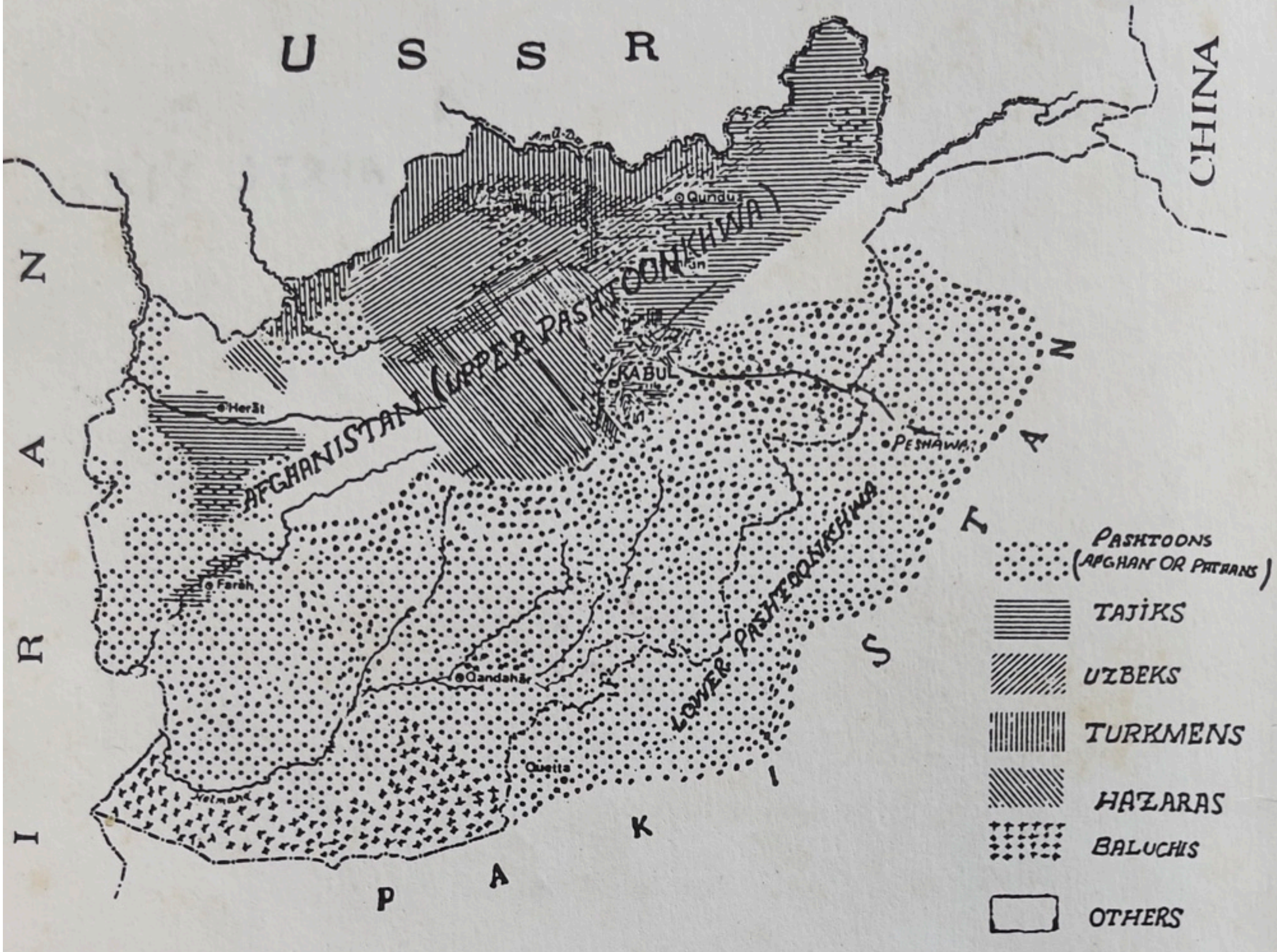

که سپوره وی که پوره وی په شریکه به وی

(باچاخان)

Das Brot, ob belegt oder trocken, wird unter allen gemeinsam aufgeteilt
(Batscha chan)

Buttered or unbuttered bread will be common (Bacha Khan)